

СВІТ ЗАСУДЖУЄ БРУТАЛЬНУ АГРЕСІЮ МОСКВИ НА БЕЗБОРОННУ ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНУ; АГРЕСІЯ ПОГЛИБИЛА РОЗКОЛ СЕРЕД КОМУНІСТІВ; МОСКОВСЬКІ ОКУПАНТИ ЗААРЕШТУВАЛИ ЧЕХО-СЛОВАЦЬКИХ ПРОВІДНИКІВ, АЛЕ НЕ МОЖУТЬ ЗНАЙТИ ВИСЛУЖНИКІВ; РАДА БЕЗПЕКИ РОЗГЛЯДАЄ НОВИЙ АКТ МОСКОВСЬКОГО НАСИЛЬСТВА

КОРОТКІ ВІСТІ

Вівторок, 22-го серпня 1968

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ГОДИВІВСЯ ЗМЕНШИТИ число федеральних працівників у зв'язку з тим, що знісся збільшення прибуткового податку треба було зменшити на \$6 мільярдів Федеральний бюджет. Число федеральних працівників має бути зменшене на більше як на 250,000 осіб, це значить, що має бути таке, як два роки тому. Не будуть зменшувати числа федеральних працівників у Департаменті Справедливості, щоб можна було здійснити програму безпечних вулиць по містах. Від 1-го вересня урядові агенції тільки в 70 відсотках прийматимуть нових працівників на місце тих, які відійдуть на пенсію або з інших причин.

НЕПЕВНОСТІ ЩОДО ДЕМОКРАТИЧНОЇ Конвенції турбують всіх тих, які цікавляться політичним життям цієї країни. Немає досі точної програми Конвенції, яка закінчиться вже в п'ятницю 26 серпня. Не знають, чи взагалі буде на Конвенції президент Джонсон, а якщо буде, то коли він туди приїде. Важка недуга колишнього президента Айзенгавера створює ще одну причину непевності ситуації на Конвенції, бо якщо помер колишній президент, то це мало б вплив на програму Конвенції. На Конвенції передбачена боротьба на пленумі за окремі пункти виборчої програми. Прихильники Гомфрі твердять, що він має вже 1,400 голосів делегатів, а потрібно до вибору 1,312, але прихильники МекКарті це заперечують.

ІЛІНОЙСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР СЕМЮЕЛ Г. ШАПІРО наказав 5,649 воїкам Крайової Гвардії бути в погрібі, починаючи вже від п'ятниці 23-го серпня у зв'язку з тим, що 28-го серпня закінчиться в Шیکاго Демократична Номінаційна Конвенція. Губернатор змобілізував гвардію на прохання посадики Шікаго Річарда Дж. Деллі, який побоюється, що можуть бути бешкетні і заворушення та різні демонстрації під час Конвенції. Представники армії повідомляють, що 6,000 воїків регулярної армії перебувають у Шікаго у форти Гук і Тексан, які дооборудовані для заворушення.

ОПІТУВАННЯ ВІДБІВАЮТЬ, ЩО НІКСОН переміг би своїх демократичних противників, коли б тепер відбувалися президентські вибори. Агенція д-ра Геллупа перевела опитування між 8 і 11 серпня і ствердила, що Ніксон дістав би 45 відсотків голосів, а Гомфрі тільки 29. В опитуванні лівня Ніксон мав в опитуваннях 40 відсотків, а Гомфрі — 33. Третій кандидат Воллес в серпні дістав 18 відсотків, а в липні — 16. Ніксон виграв би вибори і тоді, коли б йому пришлося кандидувати проти МекКарті. Ніксон в серпні дістав 42 відсотки, а Мек Карті 37; в липні Ніксон мав 41 відсоток, а МекКарті 36. Воллес і в серпні і в липні діставав по 16 відсотків голосів опитуваних.

МІСТО НЬО ЙОРК СПИРОНУЄ СПОСІБ рестрації вогнепальної зброї — революції в рушницях. Всі власники мусили в цьому місті, згідно з законом, зареєструвати свою вогнепальну зброю до 13-го серпня. Комісар від справ Чарльз Лі заявив, що поліція і окружні прокуратори вирішуватимуть, чи будуть карати ті, які спізналися з рестрацією своєї зброї. Досі зголошено до рестрації коло 300,000 штук зброї.

У СВІТІ

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОН У ТАЙТ ДІЗНАВСЯ про окупацію Чехо-Словацьчини советськими військами військами тільки з загальних радіоповідомлень. Він також не мав раніше ніяких відомостей про такий пійм Москви. Не відомо, чи У Тонт захоче здійснити тепер свій план — подорож до Праги під кінець цього місяця, де він має дістати почесний докторат в Карловому університеті.

У ЧСР ПЕРЕБУВАЛО під час вяршу советських військ кругло 1,500 американських громадян. Вони дістали від американської амбасди у Празі доручення — дістати вдома. Між тими американцями є колишня дитяча фільмова зірка Шірі Темпл, тепер 41-річна пані Блек, яка прибула до Праги на з'їзд Міжнародної Федерації Т-а боротьби проти гострої склерози.

БІЛЯ ПІВДЕННОГО УЗБЕРЕЖЖА КОРЕЇ ПЕРЕХОПЛЕНО 75-тонний північно-корейський моторовий човен, який пізніше 14-ох вишколених у Північній Корей комуністичних терористів. 11-ох злочинців цих убито, трьох схоплено в полон. Знайдено у човні 14 скорострілів, багато ручних гранат і всякої іншої зброї. Тих терористів вислали з Північної Корей, щоб вони виривали з південно-корейської в'язниці одного видатного комуніста.

ДЕЛЕГАТ СССР ЗГОЛОСИВ НА ЖЕНЕВСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ розроблення скаргу від Східної Німеччини, що Західна Німеччина тому зволікає з підписанням міжнародного договору проти поширення атомової зброї, що вона, Західна Німеччина, приготувала створення власної атомової зброї. Речник ЗСА заперечив в імені Західної Німеччини той закид. Ані Західна, ані Східна Німеччина до Женевської конференції розроблення не належить.

МІЖНАРОДНИЙ ЧЕРВОННИЙ ХРЕСТ винайняв два кораблі, з яких кожний може везти по кругло 500 тон товару, щоб довозити ними харчі для голодуючого населення в Біяфрі, колишній провінції Нігерії. Між Біяфрію і центральною Нігерією йде від більше року громадянська війна. Біяфрі центральному уряду Нігерії зайняли вже більшість Біяфрі та відірвали її від світу, внаслідок чого постав там сильний голод. В Аддіс Абабі в Етіопії ведуться покищо безуспішні переговори про закінчення громадянської війни в Нігерії.

12 ЛІТАКІВ ВТЕКЛИ З СІРІЇ до Іраку — повідомила ливанська преса. Також 158 старшин із сирійської армії втекли до Іраку, новий президент якого сприяє сирійським противникам теперішнього лівного режиму в Сирії. Всі ті сирійські летуни й старшини дістали в Іраку негайно право політичного азилу.

Весь культурний світ об'єднаний в тавруванні брутальної агресії Советського Союзу і його невольничих сателітів проти Чехословацьчини. Не тільки вільні країни Західної Європи, але й такі нейтральні держави, як Індія і такі африканські країни, як Конго, ба навіть пролязний супротив Москви Алжир, одностайно окреслили вярш советських військ до Чехословацьчини, як яскраве порушення суверенності чужої, слабкої і безбройної держави та втручання в її внутрішні справи з ціллю настановити там залежний від Москви режим.

През. Джонсон вимагає відкликання військ СССР з ЧСР

Президент Джонсон проголосив в передполудневих годинах у середу 21 серпня ц. р. коротку заяву, в якій ствердив, що «Трагічні вісті з ЧСР потрясають сумління світу. Советський Союз і його союзники перевели інвазію проти безбройної країни, щоб століттям там відновлення звичайної людської свободи. Це дуже сумний доказ комуністичної мислі, коли позначки свободи в Чехословацькій були визнають за основу загрозу проти безпеки советської системи. Оправа, що це подібна Советський Союз, є очевидною вигадкою. Чехословацький уряд не просив своїх союзників втручатися в його внутрішні справи. Ніхто закордонна агресія не погрожує Чехословацькій. Акція Варшавського пакту є яскравим порушенням чартеру Об'єднаних Націй. Ми поспішно нараджуємося з іншими, яких заходять жити в Об'єднаних Націях. Амбасадор Джордж Волл, представник ЗСА в ООН, дістав доручення наповнити разом з іншими членами Ради Безпеки, щоб забезпечити Чехословацьчину і її народи права, гарантовані в чартері. Тим часом, в імені людства, що хоче миру, закликаю Советський Союз і його спільників відкликати свої війська з Чехословацьчини. Сподіваюся, що відповідальні речники урядів і народів з цілою світу підтримають цей заклики. Ніколи не запізно, щоб переміг розсудок».

Рада Безпеки ООН рішила розглянути агресію

Шість членських держав Ради Безпеки Об'єднаних Націй — ЗСА, Британія, Франція, Канада, Данія і Парагвай зголосили листа до цьогочасного голови Ради Безпеки, бразилійця Хоже Аравіо Кастра, щоб негайно скликати Раду Безпеки задля розгляду советської інвазії в ЧСР. Рада Безпеки зібралась у середу о год 6.20 попол. і радила до 10.30 веч. рішення продовжувати на раду у четвер о 10.30 перед пол. Речник СССР Яков Малік намагався переконати прихильників, що Рада Безпеки «не має права» обмірковувати цю справу, бо СССР і його союзники вяршували до ЧСР «на запрошення тамошнього уряду». Він повторював, що в Чехословацькій діяли «реакційні сили» підтримували «закордонними імперіалістами» і коли тільки минеться загроза, що ЧСР буде жертвою тих реакцій, то негайно війська СССР і його союзників будуть відкликані. Однак однаково американський амбасадор Джордж Волл, як і британський амбасадор лорд Карадон і канадський речник

Із почуттям розпачу й із сльозами на очах населення Праги зустрічало прибуття советських танків і панцерних вояків. Подекуди чехи творили живі барикади, сідалиши поперек вулиць, або й атакували советські танки, запалюючи і знищуючи їх. На фото: советські з'єднання оточують будинок Центрального Комітету Комуністичної Партії Чехо-Словацьчини. Так само, як і Прагу, совети окупували й усі більші міста ЧССР

ник Джордж Ігнатієв одностайно відкинули твердження Маліка щодо будь-якого впливу будь-яких закордонних чинників на розвиток подій в ЧСР в цьому році. Волл пригадав Малікові, що заздале в останніх тижнях майже всі члени советського Політбюро засідали разом з членами уряду і партійної верхівки ЧСР та підписали спільний комунікат про «незалежну приязнь і співпрацю», отож СССР визнавав той чеський провід і співпрацював з ним. Тому твердження СССР, наче б війська СССР вяршували до ЧСР на прохання тамошнього уряду — це звичайний «обман». Приймаючи на тому засіданні представник Чехословацьчини, Ян Музік, відчитав отримане ним ще з Праги звернення від міністра закордонних справ Ірі Гаска, як і теж від Президії чеської компартії і від президента Людвіка Свободи. Всі вони окреслювали вярш советських військ, як «інвазію» й «окупацію», «якої не можна ніяким чином виправдати» та як «порушення принципів рівності між державами». В остаточному голосуванні тільки СССР і Малярщина голосували проти поставлення на денний порядок Ради Безпеки справи інвазії СССР до ЧСР. «За» поставлення цієї справи на чергу дня ООН голосували: ЗСА, Британія, Франція, Канада, Алжир, Бразилія, Індія, Пакистан, Парагвай, Вільний Кітай, Етіопія, Сенегал і Данія. Це була справді формально — процедурна перевага, то ж не підлягала праву «вєта».

Большевики арештували верхівку ЧСР

Відомості про хід подій в ЧСР наспіли від тамошніх кореспондентів з Західної преси, які астигли вислати свої кореспонденції, як теж від підпільної чеської радіостанції «Вільна Прага». За тими відомостями вєштереч закликували Александра Дубчека — коли він був на свободі — окремі чехи ставили спротив советським танкам і військам і в тих сутичках згинули 23 цивільні особи. Два советські танки на вулицях Праги горіли, загорівся теж один советський панцерний віз з амуніцією. Будинки музею у Празі були пошкоджені советськими кулями. Однак навагал

був у Празі й інших чеських містах спокій, а советські вояки з'ясували, що вони дістали були наказ стріляти тільки тоді, коли б їх обстрілювали. Один советський старшина заявив: «Нам сказали, що маємо здавати контрреволюцію, але ми тут ніякої контрреволюції не побачили».

За твердженням чеської підпільної радіостанції — большевики арештували 7-ох керівників демократизаційного курсу чехословацької політики: головного секретаря компартії Александра Дубчека, прем'єра Ольдріха Черника, секретаря ЦК компартії Цестміра Шісара, міністра внут. справ Й. Павела, голови парламенту Йосифа Сморковського і ін. Всіх їх вивезли з будинку ЦК компартії у Празі панцерним авто в невідомому напрямку. Впродовж середу 21 серпня большевикам не вдалося створити нового чеського уряду. Насправжніми правителями ЧСР є маршал Іван Янубовський і советський амбасадор Степан Червоненко. Найбільш суттєвий відблеск довкола будинку радіостанції чеські громадяни — збентежені, обурені, сповнені люті й ненависті супроти москалів, що їх це недавно боготворили. Большевики проголосили поліційну годину у Празі й інших містах та почали пригнітувати всі закордонні радіопередачі.

Комуністичні лідери таврують Москву

Як можна було передбачати — вярш советських військ до ЧСР сразу же поглибив розкол в комуністичному світі, породивши різку реакцію збоку різних комуністичних партій. Найгостріше засудили ту акцію Москви югославський диктатор Тіто і румунський президент Ніколай Чеушеску. Тіто ствердив, що це «не тільки атака проти Чехословацьчини, але історична подія, яка «загрожує відносинам між соціалістичними країнами взагалі та вярш по дальшому розвитку соціалізму у світі й по міжнародному русі, як також по мирі в Європі й у світі». Знову ж названий румунський президент одверто перестеріг Москву, що коли б війська наважились вступити до Румунії, то румунська армія поставить їм збройний спротив. Чеушеску назвав вярш советських військ до ЧСР «великою по-

милкою і поважною загрозою для миру в Європі та для долі соціалізму у світі». Подібні заяви проголосили комуністичні партії в Італії, Франції, Англії і ін.

Де Голль, Вільсон, Трудо й інші лідери проти СССР

Французький президент Шарль де Голль, британський прем'єр Гарольд Вільсон, канадський прем'єр П'єр Трудо, індійський прем'єр Індіра Ганді, італійський прем'єр Джованні Леоне й багато інших керівних державних мужів висловили своє обурення з приводу советської акції. Всі вони викинули були до себе акредитованих дипломатичних представників СССР і заявили їм своє гостре негативне ставище. Радіовисильні в Каїро (Єгипет), Дамаску (Сирія) і Багдаді (Ірак) передали без коментарів короткий комунікат советської агенції ТАСС-а, що повідомлює про вярш советських «союзницьких» військ до ЧСР «на запрошення тамошнього уряду». Конголійський уряд заявив, що він відкликає всіх своїх студентів із комуністичних держав, що порушили суверенність Чехо-Словацьчини.

Хто це рішив на Кремлі?

Західна преса намагастесь розгадати тайну, коли й чому советські проводили рішучі такі перевести збройну інтервенцію в ЧСР. Відомий советський фахівець «Нью Йорк Таймсу» Гаррі Шворц припускає, що в советському Політбюро взяли верх «яструби» в особах Михайла Суслова, Андрея Кіріченка, Петра Шелеста і Александра Шелесті — проти становища буди-то «голубів» прем'єра Алексея Косігіна і «президента» Миколи Підгорного, при «нейтрально» Леоніді Брежнєву. Деякі коментарі висловлюють переконання, що коли советський експеримент з інвазією в Чехо-Словацьчині виявиться невдачею і принесе поважну шкоду Советському Союзу, то кілька кремльських «яструбів» прогрес і закріплять становище Косігіна, — і навпаки, коли той експеримент «вдасться» і скінчиться тільки приверненням у ЧСР сталінського режиму без інших поганих наслідків, то полегить Косігін і ті члени Політбюро, які були проти збройної інтервенції.

Сенатор Едвард Кеннеді гостро критикує в'єтнамську політику Уряду

Ворчестер, Масс. — Сенатор Едвард М. Кеннеді, промовляючи вперше від смерті свого брата Роберта, заявив, що він піднімає опущені пори своїх покійних братів, та домагастесь відкликати наших людей із «бездонної ями» у В'єтнамі. Він промовляв перед членами Торговельної Палати і гостро критикував в'єтнамську політику Уряду президента Джонсона. Його промова виявила, що 36-річний спадкоємець політичної спадщини родини Кеннеді не залишався думки про те, щоб змагатися за здобуття першого місця в цій країні. Едвард Кеннеді сказав, що численні прихильники його родини радять йому відійти від політичного життя задля безпеки. Та він знає, що «немає безпеки в укритті ані для мене, ані для нікого на цих зборах, ані для наших дітей, які діста-

Рокефеллер, Ліндзі і Джевітс підтримують Ніксона

Нью-Йорк. — Республіканський кандидат на президентство старіється біля своєї особи об'єднати всі відтинки Республіканської Партії. 21-го серпня він конферував із губернатором Рокефеллером, який сам старіється здобути номінацію, але програв в користь Ніксона. Тепер Рокефеллер заявив, що підтримуватиме виборчий список Республіканської Партії, очолюваний Ніксоном і губернатором Спіро Т. Сгно — кандидатом на віцепрезидента. У виданні комунікату для преси говориться про те, що Рокефеллер вєстиме виборчу кампанію в користь Ніксона не тільки в стейті Нью-Йорк, але і в інших стейтах. Ніксон конфе-

Відділи В'єтконгу почали знову обстрілювати Сайгон

Сайгон. — Вперше після двох місяців відділи В'єтконгу започаткували нову атаку на Сайгон, обстрілюючи в четвер 22 серпня цю столицю Південного В'єтнаму 122-мільметровими ракетами. Внаслідок обстрілу згинуло 14 південних в'єтнамців і 15 було поранених. Дві із ракет поцілилися в будинок Національного Асамблеї. В деяких дільницях міста виникли пожежі. Остання ракетна атака В'єтконгу на Сайгон відбулася 21 червня ц. р. В боях, що відбувались в середу 21 серпня ц. р. за базу.

Заходами УВУ у Мюнхені видано працю проф. О. Моргуна про промислову кооперацію

Мюнхен. — У видавництві Українського Вільного Університету опубліковано працю відомого правника і земського діяча на Полтавщині проф. Моргуна (1874-1961) п. н. «Нарис історії промислової Кооперації України». Книга великого формату, нараховує 272 сторінки й підлягає на сім частин: Дрібна промисловість і промислова кооперація на Наддніпрянщині, Основні форми дрібної промисловості, Заходи уряду, Земства і громадських установ у справі кустарної промисловості і промислової

кооперації. Характеристика кустарної ремісної промисловості за станом її до 1917 року і советського періоду, Організація кустарно-ремісної і дрібної промисловості в кооперативних формах і їх географічне розміщення. Окрему частину становлять статистичні доданки і сім таблиць, які цифрами ілюструють розвиток кустарної промисловості і промислової кооперації на Україні. Попереджена книжка передового проф. д-ра З. Соколюка, декана факультету права і суспільно-економічних наук Українського Вільного Університету.

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадках скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Нова агресія Москви

Одна з прикметних рис кожної диктаторської держави — робити власним громадянам і зовнішньому світові правляти нові несподіванки. У країнах з поліційною системою правління, з підпорядкованим партійній цензурі інформаційним апаратом, з патологічним страхом перед „шпигунами“ панує атмосфера засекреченості і змови. До всіх численних попередніх несподіванок, народжених у тій нестерпній совєтській атмосфері самотності і невідомості, долучилась остання: минулої середи вранці увесь світ дізнався про нову агресію, що її у найбільшій тасмнічній кремлівській володарі підготували й переліпили вночі з 20 на 21 серпня ч. р., окупували Чехо-Словаччину.

Повторилась історія совєтського заміщення, облуди й безпардонного стосування насильницьким методом, виявлені в 1956 році супроти Мадярщини. Ще 28 жовтня 1956 року тодішній мадярський прем'єр Імре Надь, правдивий комуніст, проголосив, що совєтський уряд погодився відхилити з Мадярщини своє окупаційне військо. А 4 листопада 200-тисячна совєтська армія із 2.500 танками зашла Будапешт, толячи в крові найменший спротив. Несповна три тижні тому, на переломі липня і серпня, кремлівська верхівка нараждалася з чехословацькою верхівкою в селі Черна в ЧСР, і „вони мирно договорились“, а те договорення було „ратифіковане“ в Братиславі ще й верховодами Східної Німеччини, Польщі, Мадярщини й Болгарії. Може колись з'являться документи на доказ того, що вже в той час, коли московські правителі декларували „братерську згоду“ з чехословацькими однопартійцями, вони вже вирішили збройно окупувати Чехо-Словаччину, розпрізвирати з неслухняними Москві чеськими комуністами й привернути там до влади своїх лакеїв. Ще невідомо, як Александар Дубчека зустріли та сама доля, що й Імре Надь, якого підступно схопили й розстріляли вже на совєтській території. Це ті персональні жертви, що їх толочить більшовицька імперія у своєму поході проти свободи держав і народів.

Кремлівські правителі перевели нову агресію тому, що вони знали, що їх не зустрінуть на їхньому шляху ніякі перешкоди. З'єднані Стейти спутані війною у В'єтнамі, яка стала найважливішою внутрішньо-політичною проблемою, і тому не всилі зреагувати війною проти Совєтського Союзу. Зрештою, у 1956 році не було ще В'єтнамської війни, і тоді був шанс відстріпати Москву від її походу проти Мадярщини, але й тоді З'єднані Стейти цього не зробили. І тепер шум знонйавше обмежиться дебатами на Раді Безпеки Об'єднаних Націй, дипломатичними нотами і газетними статтями.

А втім, це далеко не значить, що російські більшовицькі знову „виграли“ і що більшовицька імперія дала новий доказ своєї сили. Проведений більшовиками в лютому 1948 року переворот у Чехо-Словаччині з убивством чеського міністра закордонних справ Яна Масарика був гаслом для заснування Північно-Атлантичного Союзу, відбудови демобілізованої американської збройної сили та встановлення греблі проти дальшого походу Совєтів проти Західної Європи. Теперішня нова агресія проти Чехо-Словаччини може струсувати й завалити всі заспокоїливі теорії західних паціфістів, начеб то вже перестала існувати загроза збоку Совєтського Союзу, начеб то Атлантичний Союз і всі оборонні заходи Заходу „анахронічні“. Агресія проти Чехо-Словаччини може відіграти антикомуністичний дух в усіх тих, що того духа затратили. Вона також напевно поглибить розкол у комуністичному світі.

Ця нова агресія Москви принесе напевно величезне розчарування всім американським миротворцям, які нарікають на „війничу політику“ власного американського Уряду, але не на імперіалістичну і колоніалістичну політику Москви. Це банкруство всіх тих лівих інтелектуалів, у переконанні яких московський комунізм „еволюційно“ і перестав бути загрозливим для будь-якого континенту. Совєтська інвазія в ЧСР може і повинна вплинути на переродження психіки не тільки американського суспільства, але й суспільства всього вільного світу, припального переборщенням лібералізму, що у практичній дії на користь комунізму, анархізму й нігілізму, всіх тих „змінь“, ворожих західній демократії. Тому прислів'я „нема нічого злого, що не вишло б на добро“, можна застосувати й до жалюгідної совєтської агресії проти Чехо-Словаччини.

„СТРОГО ТАЄМНЕ“

В архівах Американської Армії, позначених як „Top Secret“ — „Строго таємне“, з виділі „Оперейшн Кілгол“ (Operation Keelhaul), позначений, як „Doc. № A-FHQ 65 383 7-14.1 (E. Vol.)“ Ці це й доі „строого таємни“ документи відносяться до однієї з найбільш людських трагедій, що сталися вже після другої світової війни, яких 20 років тому наслідок совєтсько-американського в'їзкового союзу. Серед майже мільйона жертв того альянсу з дияволом впади й сотні тисяч українців.

Багатьом з-поміж наших громадян, яким після війни пощастило поселитись у З-СА чи інших вільних країнах світу, це й досі виживає кошмарна сцена примусової репатріації совєтських воєнопоникених і втікачів із Східної Європи до Совєтського Союзу. За кожним разом, коли перед скитальським табором появлявся військовий автомобіль, серед його мешканців зчинялась паніка. Люди кидалися куди врозтіч. Бували випадки, коли жертви цього масового людодолства, знаючи, що на них чекає, лягли під американські танки, воляти смерть, як „репатріацію“. Американські воєнки не могли збагнути того дивного страху і радилі скитальцям вертатись і „виратити“ собі замість Сталіна когось іншого. Загальна аважість: що жертвами тієї примусової репатріації ападо 900.000 осіб, більшість з яких загинула в совєтських катівнях або ще й досі нарається в в'язницях та концтаборах.

Документи Американської Армії про цю людодолство „Операцію Кілгола“ напевно відкрили б і вияснили багато чого з тієї трагедії. Але ці документи — „строого таємни“ і до них ніхто, крім покліканих, не має доступу. Проте, існує можливість, що вони перестануть бути таємними. Все залежить від рішення Федерального Окружного Суду в Сан Франціско.

Цю справу вінс до суду Джульєс Епштейн, відомий дослідник і письменник із Стенфордського університету, колишній австрійський журналіст, який планув написати на цю тему документальну книгу. Можливо, йому пощастить, і суд скасує „строого таємничість“ тих документів.

Минулого року був схвалений і ухвалений в силу закон, який дає федеральним судам право вивчати в „строого таємни“ документи, якщо буде доказано, що таке виявлення не загрожуватиме національній обороні, безпеці та закордонній політиці. На підставі цього закону п. Епштейн порушив справу, вважаючи, що хоч виявлення „Операції Кілгола“ й могло б бути прикрито для деякого, але його не можна вважати будь-якою загрозою для національної оборони чи безпеки. До речі, п. Епштейн заявляв, що він уже від 1954-го року намагався

ся дістати дозвіл на дослідження тих „строого таємни“ документів, але — марно. Тепер уже з прецедент, бо іншому письменникові, Артурові Д. Морсові, дозволено без судової розправи познати змисли з подібними „строого таємни“ документами, що відносяться до переслідування й винищення життів у Німеччині під час війни.

Військова влада заперечує вимогу Епштейна, обстоюючи, „в інтересі оборони і закордонної політики“ даліше засекречення документів „Операції Кілгола“. Вона також уважає, що вимога Епштейна „передчасна“, бо, мовляв, ці документи переходять тепер „перевірці“ першочинній, і не виключено, що „строого таємничість“ буде з них, або бодай з частини їх, знята без суду. Третій аргумент військової влади — ЗСА не можуть знати засекреченості з тих документів без згоди уряду Великої Британії, який був причетний до „Операції Кілгола“.

Судове висноження Епштейна з першим на підставі загального закону, що надає судові право вирішувати, чи „строого таємни“ документи мають залишатись таємними, чи можна їх виявляти. Військова влада, виходячи з б, не певна рішення суду, бо поінформувала п. Епштейна, що документи переходять тепер „одну за одну“ перевірку і що це, з уваги на „комплекс інтересів“, вимагатиме ще довгого часу. Все ж таки справа вже в суді, а закон постановляє, що урядові агенції повинні негайно уможливити доступ до архівів будь-якої особи, якщо ці архіви не вимагають секретності „в інтересі оборони або закордонної політики“.

У цьому випадку „інтересі оборони або закордонної політики“ вимагали б, здається, виявлення тих документів.

Коли ця стаття вже була готова до друку, радіофоніальні привітання виступу, що в Окружний Суд ЗСА вирішив справу в користь Епштейна і дозволив йому досліджувати доі „строого таємни“ документи „Операції Кілгол“.

Вербують слухачів „Радіо-Київ для українців за рубежом“

Впродовж останніх місяців у кабінетському органі „Вісті з України“ не публікуються так зв. „відгукки“ радіослухачів — українців із вільних країн світу на програми, що їх від імені Києва передають з московської радіостанції за кордон. Раніше публіковані відгукки часто виявляли невдоволення авторами тих „відгукків“ закордонних умов життя українців, їхніх зацікавленості, специфіки мовних закордонних зворотів тощо. Очевидно, у зв'язку з посудою на закордонних слухачів балалайкових програм, підсунуваних для національної оборони кольторити іноді навіть бандурою. „Вісті з України“ почали містити з числа в

Лев Шанковський

пхор Армії УНР

ВІДЛІТАЮТЬ ОРЛИ...

Чорноморці, серед яких я жив, були не тільки високими на зріст — козарками (пересічно 6 стіп і 1 цаль), але й очокими до всяких придбавок, зокрема з дівчатами та молодими. Серед них були найавтентичніші дорошенківці ще з-під Упомира, і самі я бачив, як в Ободівці, побачивши свого колишнього командира по більше, як односторонній скитальщині в червоній армії, пустили слюзу. Генерал знав їх усіх по імені та по батькові, знав, звідки хто походить, і розпитував, чи не чували, що діється в їхніх сторонах.

Але ці ж самі чорноморці, не маючи сміливості приступити до Генерала, бо були, мовляв, „нові“ в його дивізії, підбегували мене, як наймолодшого, на різні „проваки“. Немає де правди діти, тоді мене легко було намовити. Бувало кажуть: „Дні й скажи щось Генералові“.

І так у Клебівці, де дивізій відпочивала після Зимового походу, до гурту дебелих волинців та чорноморців відійшов з призначеною умішкою Генерал. Рушниця була перевернена через плече, ціпок був у руках. Можна було починати. Генерал привітався з нами, і ми гримнули згідно з традицією Волинської дивізії: „Здорові були, Батьку Отамане!“. Генерал запитався, що чувають. Один з чорноморців підморгнув до мене, і я почав:

— Пане Отамане, а вони (не я, а вони, волинці і чорноморці) кажуть, що ви — заперіжкий хара ктерник. Чи це правда?

— Який характерник, чому?

— А вони кажуть, що бачили у Крижополі, коли бронепотяги біли по нас, як ви собі походили серед кулі — і нічого.

— Ну, нічого, бо кулі не поцілили в мене.

— Ага, не поцілили! А вони кажуть, що бачили, коли кулі летіли на вас, то ви

рукою хоп кулю та й у кишеню, хоп та й у кишеню. — А як же вони могли те бачити, коли вони повстромлювали в землю?

— Носи в землю, але одним оком дивились. Кажуть, що у вас цих кулі повні кишені. Дайте одну на пам'ятку.

— Ех, ти, шило-мотовило, як я тобі дам ціпок нижче плечей, то знайтиш заперіжкого характерника.

Несподіваний епілог цієї історії мав місце вже на еміграції. Якось прибув Генерал на празничний обід до одної православної парафії. Зібралася своя кумпанія, застіл засіли також височенні волинці і чорноморці. Згадавши давні дні, і я розповів історію про „заперіжкого характерника“.

— Глядя, — сказав Генерал, показуючи на своїх волинців, — ось де справжні заперіжкі хара ктерники. Летить долар, а він його хоп та й у кишеню. Летить сотня, і ту в кишеню. Отак нахапал титх доларів, що вже й не знають, де їх подіти.

Було це майже десять років тому, і всі ми були на десять років молодіші. І, щоб не було ніякого непорозуміння, хочу ще сказати, що винятком з-поміж дебелих та височених волинців і чорноморців з хор. Матвій Суржко — Мазенинського кінного полку, який тепер живе в Філадельфії. Коли хтось знає його, то, читаючи про дебелих волинців, подумав, що я пишу неправду. Тоді, майже 50 років тому, в хор. Суржко була така сама дрібенька постать, що й тепер, але при цьому мав він дуже гарне, ніжне, дівоче личко. Бувало молодіці на веротках дивляться, як їде Мазенинський кінний полк, і побачивши хор. Суржко, кричали:

— Глядя ж, та оце дівчина з ними їде! А яка молоденька, а яка гарна!

І хлопці вже переступають з ноги на ногу. Чи, була, не голоситися за добровільців?

Було колись, та не вернеться. Події вільної війни 1917-20 років відходять у давні минуле. Її учасники також відходять, бо такий закон природи. Ще рік, ще два, ще десять — відійдуть усі.

Учасники відходять, але пам'ять про них мусять залишатись. Коли відлітають орли, хай залишаться орлята. Хай їхній чин далі породжує чин, як уже породив славу Української Повстанської Армії та інші українські військові формації другої світової війни.

Видатні бойові чини ген. полк. Олександра Загородського вимагають, щоб пам'ять про нього зберігалася від роду в рід. Вірю, що наближається час, коли це пам'ять зберігатимуть по всім Україні.

(Кінець)

Леся Лисак

БІЛІ РУКАВИЧКИ

Про неї говорили, що вона вибаглива, — ця елегантна й неприступна пані Ната. Говорили, що у неї „великі вимоги“ і що вона будь-чим не вдовольниться. Якщо одяг — то тільки такий, що йому нічого не можна закинути. Якщо якась річ — то тільки високої якості. Якщо розвага — то тільки на високому рівні. Ну, а якщо йдеться про товариство — то тільки по її подобі вибрані люди. Ніякої пересічності, ніякого примітивізму. Коли пані Ната щось подбала, воно мусило бути особливе, незвичайне.

Я знала Нату ще з дому, і в тому, що про неї говорили, не було нічого дивного. Вибагливими бувають люди, яких природа обдарувала красою, розумом, а доля — достатнім життям. Ната була одинаково у замощних батьків. В дитинстві і молодості її виплекані пальчики не зіткнулися з жадною фізичною працею. Для цього була прислуга. Тонко різьблені руки — такі, що звать „аристократичними“ — торкалися тільки сторінок книжок, клавіш фортепіяна та квітів. Коли Ната кудиневидь виходила, ці випечені руки вкривали незмірно й непорочно білі рукавички. Для Нати вони були чимсь необхідним, для сторонніх людей ніби признакою її вибагливої особистості...

Я знову зустріла Нату недовго у закарпатський час. Це було невелике, за її висловом „добра товариство“. Приятелі з колишніх років. Велася безжурна розмова, така, як у час дозвілля. Були розповіді, дотепи і, як значаю у нас, спогади. Мили спогади з пройдених років, тих на своїй землі, коли всі ще були молоді. Сивий пан пригадував свої вакації із студентських часів. „Ви можете собі уявити, що я ходив з батьком і братами в поле косити? Спека така, сьомий піт летів, а я клалю замашити покоси, — сміявся. — Сила тоді була і навіть, охота до такого спорту. Пані Ната може не вірити? — він збиточно прижмурив око. — Вона певно вибралась би в поле у своїх рукавичках“.

Пані Ната відповіла йому з усмішкою: „На жаль, я жати в поле не ходила, але те, що розкажете, не таке то мені чує“.

За коронний час пані Ната знов повернула до розповіді, якою мене здивувала. А сталося це тоді, коли товариство вирішило піти до ресторану. І коли почали подавати страви, всі, за винятком Нати, хвалили, як вони добре прилажені. Вона сиділа мовчки і тільки в якійсь хвилині повернула голову в мій бік і тихо проказала: „Хай вони говорять, що хочуть, але я вже, маю бути, ніколи не буду їсти такої смашної страви, як тоді, в дитинстві, у тітці“.

Біля її уст зарисувалася усмішка ясної мелихності. Очі байдуке гляннули на вибагливо прибраний стіл — те,

що вона бачила перед собою, було їй зовсім нецікаве. Вона пригадувала щось інше і крізь гамір розбавленого товариства чулися її тихі слова:

„Ми завжди відідали на вакації до відомої відпочинкової оселі в горах. Там була, як у нас казали, „панська атмосфера“, виподі. Але заки ми туди виїхали, батько брав мене на один тиждень на село, до своєї родини. Мати не хотіла з нами їхати, казала, що на селі му- хий і порохи. — Вона всміхнулася вибагливо. — Але я дуже любила батька і не хотіла йому робити прикроти- тим, що не поїду з ним“.

Вона замислилася. — „А може мене такі щось туди тягнуло — не знаю. Зі стації ми їхали фірмою до села, добрих три години. Ви собі пригадуйте, як їхалося во- зом, як це страшенно трясло? Трясло, хоч стрийко ви- мочував високе сидіння із своєї соломи та ще й при- кривав двома покривалами, щоб було м'яко. Стрийко ду- же хотів, щоб їйбго братові — відомому пану Мещенасові з великого міста — було як- найвишдніше. Стрийко був молодий за батька, він не поважає б батьків, „типа- чі“ — він завжди звертався шанобливо: „ви, брате“... „Ми замашисто в'їздили на подвір'я. Воно, як на свя- то, було чистенько замете- на на наш приїзд. З хати ви- бігла тітка. Вона, радіє, при- хликала: „госточки, прихли- ті, ніби трішки збегтежено вітала- ся з батьком, мене ж тричі цілувала в щокі теп- лими поцілунком. Просила в хату: „Алеж ви замучили- ся тою дорогою, ходіть, ко- дить, спочиніть!“. І почи- нала метушитися. На скри- ні, накривий лляним на- стільником, лежав ще теплий пиріг, загорнений у рушник. Тітка бігла до печі, до ко- мори, приносила все, що ви- давалось їй найшдніше та- ких рідких гостей. Раз-у- раз припрошувала їсти і раз-у-раз питала: „непевно: „А може вам не смакує? Я не вмію по-панськи варити“. Батько, всміхаючись, заспо- коював тітку, що все дуже смашне, і їв з великим апетитом“.

Я куштувала цього по- трохи й ждала, по-дичаю ждала, коли тітка подасть те, що я найбільше любила в її хаті. Але тітка не догаду- валася. Тоді я просила: „Тітко, прошу мні дати трі- шки борщу“. Тітка, ніби за- соромлено відмовлялася: „Та де ти, доню, будеш їсти таку просту страву? — Борщ був чимсь шбодним, звичайним. Але бігла ще раз до печі, виймала з кутка ве- лкий горщик. Я сиділа за скриною, але вже відтіля чула пахощі. Ох, як пах той тітчин борщ! Я сиділа за дерев'яною ложкою, якою вона його черпала, бачила чудові зелені стеблини сві- жого кропу, цибулі, довгасті зерна бобу, фасолі... Не смійтеся з мене — це справді був надзвичайний борщ, той сільський борщ мого тітки“.

У гарних очах жінки, яку всі звали дуже вибагливою, ясні дитячий сміх. І дивне — вона розказувала про таку здавалось би прозаїчну річ, а в голосі були нотки поезії...

Мої очі відруково при- жмурили. Я побачила скри- ну, накриту лляним на- стільником, а на ньому — бі- лі рукавички панни Нати...

Оповідання про поему І. Франка „Аскольд і Дир“, в якій описаний наїзд варягів на Царгород та чудесне врятування його завдяки погрозі в Босфор завоєв Пречистої Диви. Л. Луців стверджує Франкову віру в Бога, а про баяду „Керманіч“, що розказує про молодого гучула, який потрапив у Черемоші, коли злама- лась керма в дарабі (сплав- ління), автор цієї праці пише: „Оця мелодійна баяда 20-річного Франка може сто- личан мов удари батога; во- ни пекли й боліли, часто трапляли невинуватих, бу- вали несправедливі, але за- жди змушували до думання, до вхождення в глибини справи, до обрахунку з влас- ним сумлінням. Непедагогіч- ний у деталях сей метод був відповідний власне для

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Д-р ф.л. К. Кисілевський

НОВА ПРАЦЯ ПРО І. ФРАНКА

(1)

В останніх тижнях ми ма- ли змогу простудіювати цю книгу (1), що своїм змістом і формою заслуговує на особ- ливу увагу. Книга д-ра Лу- ки Луцєва охоплює поети- чну творчість найбільшого по- Тарасові Шевченкові борця за національну й соціальну справедливості українського народу. Вона була друкова- на частинно у „Свободі“ (371 стор.), а в 1968 році до- повнена до 654 сторінок.

У книзі два портрети: Іва- на Франка в середньому віці та Л. Луцєва в кінцевій ста- ті. Автор цієї праці про себе каже: „Вони обидва сини Дрогобицької землі“.

На стор. 645-650 бібліогра- фія, що охоплює біля 12 ти- сяч сторінок друку. Книга має 73 розділи з оригінальними Франковими заголовками, що характери- зують його як геніяльну ди- шину, сміливого борця, від- митого філософа, чутливого спостерігача, ніжного есте- та, працьовитого різьбара віршованої повістєвої форми, патріота, гуманного вчителя, вірного друга, справедливого критика й порадника...

Д-р Л. Луців задав собі багато труду, щоб серед по- вени проблем і думок літера- турознавців і критиків ви- брати якраз такі, що засвою- ються на правді, і відкинути інші, тенденційні або фаль- шиві. Він наводить у своїй книзі не тільки уривки тво- рів Франка, але також вели- ку кількість його висноєнь,

листв. Він творить з них оригінальні синтетичні за- клчення, подібно, як це зробив проф. П. Зайцев у своїй праці „Життя Тараса Шевченка“ (НТШ, 1955.), досліджуючи творчість і пси- хіку Великого Кобзаря. Як- раз Франко належав до та- ких творців, які спростову- ють часто неправдиві здога- ди про генезу їх творчості. Наведемо деякі загальові розділи книги Л. Луцєва: „Батько мій доволі замож- ний селянин, а до того ко- валь“, „Шкільна наука на- коли не була для мене стра- шною“, „Почав я писати ду- же вчасно — ще в нижній гімназії“, „Статті й листи Драгоманова — були мов у- дари батога“, „Повість Пе- трів й Довбушки — це доку- мент молодого романтиз- му“, „Безтоловий процес у- пава на мене, як серед вули- ці цегла на голову“, „Бажав я для скочаних волі“, „Ну та дарма, судженої і коном не обідеш“, „Так, ти одна моя правдива любов, та, що не суджено в житті їй вдоволь- нитись“, „Драма — моя ста- родавна страсть“, „Господи, додай мені сили донести свій хрест аж до могили“, „Нема

дівту кращого на світі, як живеє вірнеє кохання“, „Є такі люди, що знають щось добре, і такі, що знають усе ліпше“, „Вірю в силу духа і в день воскресний твогого повстання“, „Я вірив і вірю в Бога не так, як ви всі“, Л. Луців наводить деякі Франкові думки, що свідчать про його самокритику. Наприклад, у листі до А. Кри- мського 1898 р. він пише про одруження Ольги Рощеві- чівни з Озаркевичем: „Се був для мене важкий удар; сліди його знайдете в „На- дні“ і в віршах „Карта лю- бови“. До цього додас Л. Лу- ців: „...це була його „пер- ша любов“, це була „єдина інспіруюча Муза“ поета, з любов'ю до якої молодий поет вихав до Львова на студії і про яку мріяв як про майбутню дружину (стор. 69). З того 1875-го ро- ку походить і один із пер- ших сонетів І. Франка про живеє серце, яке напевно є „серцем“ Ольги Рощевічів- ни. Іван Франко здобув сер- це коханої дівчини і пірнув у студентське й громадське життя. Це була осянь, але в серці 19-літнього юнака не

була райдушна весна“... (стор. 71).

„Стверджуємо, що в сімде- сятих і вісімдесяти роках Франко був під впливом М. Драгоманова, що видно не тільки з його публіцистики, але і з його літературних творів... — пише Л. Луців (стор. 83). — Ми не вирішимо тут проблеми „Франко-Драгоманов“, ми лише заторку- ємо її: признаємо, в чому його діяльність була корис- на і в чому вона мала не- надто корисний вплив на розвиток українського жит- тя в Галичині і поза нею. Були в Галичині тоді і такі люди, які протиставилися Драгоманову... але вони були замало активні, не за- кликали до праці серед на- роду, як робили ті, які йшли за М. Драгомановим“ (стор. 85). А проте, „хоч Драгома- нов не був самостійником — то Іван Франко не відкріс ідеалу самостійності своєї країни і в 1880 році написав свій гімн „Не пора, не пора, не пора“... а в 1883 році склав відому пісню „Розви- вайся ти, високий дубе“, в якій уже тоді думав про со- борну вільну Україну:

Встане слава мати Україна, Шаслива і вільна, Від Кубані аж до Сяну — річки

Одна, нероздільна.

„А за цю строфу напевно не поглядали б по голові її автора теперішні окупанти України, хоч вони відзнача- ють ювілей неживого поета та ставлять йому пам'ятни- ки“.

Чи ще ж то ви мало наслідувались Москві і ляхові? Чи ще ж то ви мало наточились Братерської крові?“ (Стор. 85.).

Л. Луців наводить Фран- кові погляди на вплив М. Драгоманова в „Молодій У- країні“ в 1901 році: „Статті й листи Драгоманова — то були для значного числа та- личан мов удари батога; во- ни пекли й боліли, часто трапляли невинуватих, бу- вали несправедливі, але за- жди змушували до думання, до вхождення в глибини справи, до обрахунку з влас- ним сумлінням. Непедагогіч- ний у деталях сей метод був відповідний власне для

XV КОНВЕНЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПЕТРО ЯКОВИЧ МОТУЗ

Сл. п. Петро Якович Мотуз

Шикаго. (В.В.) — До відкриття XV Конвенції США, 4-7 липня в Шикаго, доміщеного в "Свободі" у вівторок, 9 липня ч. р. по-далемо доповнення до цього великого з'їзду нашої найстаршої і найсильнішої української жіночої організації в США, яка 43 роки тому вдала основи громадської національної свідомості українського організованого жіноцтва Америки.

Відкриття Конвенції у вівторок, 5-го липня, попередило засідання Головної Управи та Контрольної Комісії США в четвер, 4-го липня, від год. 9-5 попол. У склад Головної Управи входять Екзекутива, референти і заступниці, разом 30 осіб з різних місцевостей країни, а засідання Гол. Управи відбуваються один раз на рік.

Урочисте відкриття XV Конвенції США відбулося під враженням привіту й благословення Верховного Архієпископа, Кардинала Носифа Сліпного, який відчитала голова США інж. Стефанія Пурішар. У відповідь вислано від Конвенції телеграму з подякою і вітанням Його Блаженства на американській землі.

З черги були зачитані привіти від ВПресов, Кир Амарозія Сенишина та Пресов, єпископа Кир Ярослава Габра, Євангелічного пастора о. В. Боровського, голови СФУЖО п-ні Олени Залізняк та від українських жіночох організацій в світі.

Гість США відповідала оперна співачка, активна членкиня США, п-ні Ія Маджик, при форт. супроводі п-ні В. Хостик. Почесна голова США п-ні Олена Лотоцька, вітаючи Конвенцію, ствердила, що діяльність цієї організації завжди керувалася потребами українського народу в Рідному Краю і для його допомоги поклала поважні заслуги. Ідейні основи для допомоги визвольної дії в сучасному і майбутньому були намічені в гол. доповіді Конвенції "Наша постава до дії в Україні", яку виголосила ред. Ірина Пеленська. Цю ідейну настанову організації відкривали теж загальні резолюції XV Конвенції, які усталили порядок вартостей у ході намічених завдань організації. На першому місці поставлено виховні завдання української жінки, далі збереження української культури, оборону української справи на міжнародному жіночому терені і допомогу українській людині тут і на Рідних Землях.

Докладні напрямки і засоби дії знайшли вислів у постанові 10-ти Комісії, які працювали під час Конвенції і дали свої ухвали до затвердження Пленумом.

Тому, що у 100 Відділах США є членство різних поколінь і різних зацікавлень, є також кількадецять Відділів, які гуртують молоде жіноцтво та є теж окремі Відділи англомовного молодого членства — їхня праця була обговорювана на "Сесії молодечих Відділів" з темою "Роля молодого жіноцтва в США". Модератором сесії була п-ні М. Наваринська, доповіді виголосили: п-ні Наталя Даниленко, "Наше членство, це — характеристика", проф. д-р Людмила Кодецька: "Напрямки програми США для молодечих Відділів".

Англомовний Відділ США мав тему: "Підтримуємо боротьбу за права людини тут і в світі", а поодинокі теми реферували: п-ні О. Р. Голдман, представник Асоціації ОН в Урбані, проф. Мирон Куропас, п-ні З. Вульфур Шровер, референтка міжнародних справ Генеральної Федерації Жіночих Клубів та п-ні Ольга Шустер, членка 37-го Відділу США.

Дискусійний панель з темою "Напрямки розвитку нашої організації" провадила м-р. Дора Рак, як модератор, а панелістками були: п-ні Оспіа Грабовська, м-р. І. Падок, м-р. І. Рожанковська та п-ні Марія Дущиник.

У вівторок відбувся величезний банкет, на якому кіль-

кадесят громадських представників зголосили свою участь і привітали Конвенцію були відчитані і автори письмових привітів. Від імені Українського Народного Союзу вітала Конвенцію гол. рад. на Гелен Олек. Центральною точкою була промова президента Секретаріату СКВУ о. прелата Василя Кушніра на тему "XX століття: декларація прав людини". Другу частину банкету ви-повнила місцевка програма, а якій виступили: Хор США в Шикаго під проводом п. Юрія Яримовича, балерини Мотря Макар і Марта Гордиловська та опера співачка Ія Маджик. Проводила програмою банкету п-ні Ориєн Гарасовська. У неділю під час нарад відідав Конвенцію президент Секретаріату СКВУ і голова КУК о. д-р Василь Кушнір і виголосив коротке, але глибоко обдумане слово. У ході нарад були прийняті поправки до статуту США, резолюції загальні і внутрішньо-організаційні постанови та вибрано нову Управу США на 3-річний каденцію, до якої на пропозицію голови Номінаційної Комісії п-ні Катерини Пелешок, увійшли: голова — інж. Стефанія Пушкар, місцеводови: Лідія Вурачницька, Анастасія Вокер, Софія Крукіна; секретарка — Оспіа Грабовська, касієрка — Ірина Качанівська, Референтка: фінансова — О. Мусаківська, організаційна — Ірина Левницька, культ-освітня — Наталя Чапленко, виховна — м-р. Олена Климентієва, зв'язки — Марія Дущиник, св. опіки — Марія Химинь, пресова — м-р. Ірина Пеленська, нар. місцевод — м-р. М. Ржепелка, господарська — Ірина Кашубинська, статутова — м-р. І. Падок, програмова — м-р. Іванна Рожанковська, молоді — Наталя Даниленко, та Контрольна Комісія: голова — Катерина Пелешок, члени — д-р Євгенія Євріжська, Іванна Венцаль і заступниці: Ольга Венчик та Анна Вогачевська.

Почесне членство США надано п-ні Анні Співачук, касієрці Головної Управи за її 40-літню віддану працю для США та для української громади в цілому.

Під час Конвенції була відкрита виставка творів жіночого пера за останні три роки, виставка народного мистецтва, картин мистців Мохніських, проголошений виступ "Конкурсу на сучасний український припис" та переведений показ дитячого вишиваного вбрання.

Зразковий порядок Конвенції, додержуванням точно-го часу, що дало можливість вичерпати багату програму Конвенції у 3-ох днях, треба у великій мірі завдячувати жертвничій праці Конвенційного Комітету, що його очолювала п. Любомира Шандя, голова Окружної Ради США в Шикаго, секретарка були п-ні Марія Васильовська та п-ні Марія Наваринська, а членками представниць Відділів США в Шикаго, які незвичайно го-стинно вітали 120 делегаток з різних сторін Америки, створюючи милу й позитивну атмосферу для переведення величезної XV Конвенції США.

ГАЗЕТИ ПИШУТЬ "В ПОВІТРІ"

Київська, "Культура і Життя" з 15 серпня наведена декілька прикладів, як на газетні виступи, зауваги й прохання партійні бюрократи на місцях взагалі не реагують. Тому газета нагадує їм, спіраючись... на партійні постанови. "Навряд чи варто нагадувати партійні постанови з приводу реагування на критику. Вони гра-нично ясні, для всіх обов'язкові, незалежно від посади, яку посідає той чи інший керівник установи. Будемо ж діловими людьми! І на сигнал відповісти ділом. В цьому зацікавлені і дру-годержавні органи, і читачі і широкі громадські маси." Місцеві громадські "ради" не мають жодного впливу на партій-не начальство.

Скінчилося видиме дорого-го сина, якого виростила у-країнська земля, котрий він служив своїм українсько-християнським життям у всіх закутках світу. Він мав здіб-ності не помножувати воро-гів, а робити прихильників до українського народу і до України між усіма свободо-любними народами і окреми-ми людьми доброї волі світу.

Рід його походить з коза-ків запорізьких, які втікали від кріпацтва і поселилися ротами по річці Дніець. Пе-режили вільне козацтво, по-чали чумакувати.

Засади родини Мотузів бу-ли глибоко християнські. Батько його говорив: "Лю-ди не різняться собою титу-лами, чи мастями, а різні-сть між собою пізнаються Богом і відданістю цьому пізнанню. Багато він мав ве-ликих прикладів від своїх батьків, які і допомогли йому не загубитися, як сповіс-змі, яка вижила його. Він був на найвищих висотах людського життя. З талан-товитим голосом дішов аж до опери і разом співав з Шаляпіним. В 1914 році був в Лондонській опері і його запропоновано, як і Ша-ляпінові відъїзду до Америки, але він відмовився, що пропо-зицію. Революційні хвилі 1917-1920 років багато зни-щили його творчого таланту. Вернувшись на Україну, шу-кав розуміння до себе як співака, але ворожі сили об-крали всі таланти і пригні-тили природний дар співа-ка. Була лише одна можли-вість працювати шофером. Згодом трапилася нагода знову повернутися до укра-їнської опери, де він терпів і переносив безліч обмежень, незаслужених підозрів, по-грози від темних, сліпих чи навіть злик сил.

Це і було причиною втечі з батьківщини. Опинившись закордоном у вільному світі, він з'єднався з найбільшими співаками свого народу бан-дуристами ім. Шевченка, які несли українські пісні до всіх закутків західного сві-ту. Коли сили змаліли, жив екстремним життям, робив при-хильників між християнами і не християнами до українських людей і на кінець поклав вінець і останню любов на все своє життя, переїхавши до Річмонду, Мейн, і побу-дувавши українську церкву.

Короткі вісті

В НІГЕРСЬКІЙ АРМІЇ ПЕРЕБУВАЮТЬ совєтські "дорядники": по 6-ох у кожній сотні, що борються проти сепаратистів із кол. Східної провінції, які проголосили себе Республікою Біяфра. Ці совєтські військовики обслу-говують гармати й міномети, що їх привезли з собою до Нігерії. Совєти активно допомагають центральному уря-дові Нігерії златити націоналістичний рух біяфрійців.

КОЛИ ХТОСЬ МАЄ 27.7 РОКУ ЖИТТЯ то він нале-жить до тих американців, які є в середньому віці, бо одна половина є старша від них, а друга молодша. Такий стан був першого липня 1968 року, і того самого дня 1967-го року. Це значить, що сплинуло зниження середнього ві-ку американців, яке в 1952-му році становило 30.3 року, що було історичним рекордом. Та післявоєнне народжен-ня більшого числа дітей обнизило цей вік, і він тепер ви-носить 27.7 року. Треба пригадати, що пересічний вік життя американців становить понад 70 років.

Міннеаполіс, Міннесота

ВЕЧІР ПРИСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТІ С. ПЕТЛЮРИ

З ініціативи Громадського Комітету деяких організацій на терені Твин Сіті в неділю 9 червня 1968 року в "Бен-тон" залі ІВКА відбулася академія, присвячена 42 річ-ниці смерті С. В. Петлюри.

Головним промовцем був запрошений д-р Ю. Криво-лап, який зумів добре вис-вітлити головні моменти те-ми "Симон Петлюра, як сям-вол 20 століття". Його доповідь захопила аудито-рію. Доповідача представив присутнім д-р А. Лисий — голова організації ОДУМ-у.

Програму розпочато аме-риканським гімном, який відіграла пані Кіра Царе-градська. По доповіді гарно продекламував вірш І. Ман-дрики Федір Гайовий "Пет-люра спить на Монпарнасі".

В концертній частині пер-шою точкою, яка подобалася публіці, була гра на піано молоді, яка вперше висту-пала в українській громаді. Оленка Цареградської. Вона прогала 1-шу частину сон-атини Кобальського, "Вели-ку подію" — Шумана. В си-лі удару 10-літньої дівчини, в переходах нюансів відчу-вається рід Стеценків, Мама Оленки є влучною відомою українського композитора К. Стеценка.

Мило продекламувала Ма-риуся Семенюк вірш С. Мала-нюка "Сім куль". Три сестри Ана, Тетяна і Єлисавета Вовк виконали на бандурах на слова Т. Шевченка "Ду-ми мої". Наші молоді банду-ристки кожного разу ті-шають українську громаду своєю гарною грою. Під чо-ловий акомпанімент п-ні Кіри Цареградської соліст-ки М. Даниленко виконав "Сер-це чулим зрозуміти" і а-рію князя Ігоря з опери Му-сорґського "Князь Ігор". На очах української громади Твин Сіті ріс і розвивав свій співочий талант теперішній інженер М. Даниленко. Та

він вдосконалює і обробляє речі, хоч спів для нього це п'янісіма до форте, чуття виконуючої речі магично ді-лало на аудиторію. Недурно оплескам не було кінця. Громада горда з такої моло-ді, яка розвиває Богом дані таланти.

На кінець концертної програми виступила співач-ка Оксана Бринь. Під той же самий акомпанімент во-на відіпівала "Горить мос-серце" — Лопатинського і "Волошки" — слова Оксани Латуриної, муз. Ніни Па-щенко. Ці речі, глибокі змі-стом і в такому виконанні, як уміє передавати їх пані Ок-сана Бринь, зворушують ду-шу слухачів і викликають сльози.

Українським гімном, від-співаним всіма присутніми на залі, закінчилася Акаде-мія.

Валентина Сроменко

АРГЕНТИНСЬКИЙ ІСТО-РИК І ЖУРНАЛІСТ МАР-ТИНЕС КОДО ДОПОВІДАВ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ

Буенос Айрес. — Заходо-ми Українського Інформа-тивно - Видавничого Інсти-туту, під керівництвом ред. Ю. Середька, відбулась у Бе-ріссо доповідь аргентинсько-го історика військової спра-ви та журналіста Енріке Мартінеса Кодо, автора ес-панськомовної історії УПА "Повстанці за залізною засло-ною". В доповіді, яку за-слушали понад 200 осіб, він сказав, що сучасна Україна це не лише урожайна земля, а і країна великого проми-слового розвитку, яка після здобуття державності стане однією з найбільших країн в Європі. Після доповіді від-булася виставка видань УІ-ВІ та прийняття.

3 діяльності Публіцистичного Інституту

Трентонська філія Публі-цистичного Інституту (го-лова д-р Богдан Фараоні, се-кретар пані Дарія Кузик) розпочала нову для Трен-тону сторону діяльності: ін-формацію американців про останні події в Україні, пра-чення її до незалежності і реакційний терор, до якого вдаються совєтські володарі. Управу Публ. Наук. Інсти-туту вирішила в першу чер-гу звернутися до американ-ської студентської молоді, я-ку виявляє дедалі більшу, хоч часом і невірно скеров-ану активність.

З цією метою влаштовано дві лекції в трентонських ко-леджах.

Перша відбулась двад-цять восьмого березня в с-тейтовому Трентонському коледжі і на неї запрошено було д-ра Олега Федина з Річмондського коледжу на Стеген Айленді. Трен-тонська газета називає його спеціалістом в справах со-вєтської політики та між-народних взаємин, який дов-гий час вивчав національну політику Совєтів, зокрема сприяючи на міжнарод-нальних відносинах в СССР після другої світової війни.

Лекція пройшла з успі-хом, зала була заповнена а-мериканським студентством, яке прийшло довідатися про те, що роблять їх молоді у-країнські друзі.

Другу лекцію в Райдер коледжі прочитав восьмого травня м-р Володимир О-дайник з Колумбійського університету в Нью Йорку. Головною темою його лекції були також арешти інтелек-туалів на Україні та їх про-текти проти беззаконств органів КГБ та всієї совєт-ської юстиції. На цю лек-цію прийшла менша кіль-кість студентів, але цікаво те, що і тут, як і в Трен-тонському коледжі, присут-ні ставили лекторам пита-ння, які показують, що вони знають дещо про події на Україні, очевидно з газет, де українські настрої вперше почали тепер серйозно ви-світлюватися.

Нема потреби говорити про важливість оборони правди про Україну, бо тут питання української незале-жності і повноправності стають в повній ширині пе-ред свідомістю америка-

кої молоді, яка вневдо-віж буде брати активну у-часть в американській внут-рішній, а через неї і в зов-нішній політиці. Українські громади по інших містах повинні підхопити цю прак-тику і запрошувати до міс-цевих коледжів українських науковців, щоб вони інфор-мували об'єктивно і спокій-но про суть боротьби, що проходить в Україні.

Звичайно, треба запрошувати добре підготованих на-уковців, бо американська ментальність сильно різни-ється від української, і аме-риканська молоді неясно уяв-ляє собі совєтський режим.

А тому часом питання, які ставлять лекторам, вима-гають і дипломатичі і науко-вої точності, скомбінованих так, щоб одна не перевищу-вала другу. Особливо це стосується питань, в яких підкреслено досягнення со-вєтської системи — освіту і охорону здоров'я передусім. Звичайно, вчиться в школах тепер більше, ніж 50 років тому, але чи це досягнення совєтського режиму, чи рух в цьому напрямі був уже по-чатий в 1913 році, перерва-ний війною і революцією, про це треба згадати. Або охорона здоров'я: безплатні земські лікарні для селян були чудово обставлені, а не мали того характеру дер-жавної контролі, якого на-були змимовлі всі лікуваль-ні установи і лікарі в СССР, бо вони контролюють робіт-ника та його приваєність на роботі в користь наймаче-владельця, а не в користь об-єктивних потреб здоров'я робітника. Таких же проб-лем може виникати більше, і до них треба підготуватися, бо ці досягнення" вбивали-дого в голову американців і треба оцінювати їх так, як вони варті, а не так, як про те кричить совєтська і просовєтська пропаганда.

З обох лекцій в Трентоні український журналіст ви-ходить з почуттям задово-лення, бо вони показують і вірний підхід збоку Публі-цистично - Наукового Інсти-туту, і свідомість та поін-формованість в справах У-країни американського сту-дентства.

Л. К.

У 35-річчя наукової праці проф. Ярослава Рудницького

(Із слова з нагоди вручення Шевченківської Срібної Медалі 10 березня 1968)

З ім'ям українського вче-ного прийав проф. Яр. Руд-ницький до Канади у 1949 р. і розгорнув тут діяльність в ділянці гуманістичних, пе-редусім українських дисци-плін.

Зорганізував і очолює Від-діл Слов'янських Студій Ма-нітобського Університету. Зорганізував у к р айську Вільну Академію Наук в Ка-наді і залишається її довго-літнім президентом. Є редак-тором серії видань Академії таких, як "Літопис УВАН", "Україніка Оксиденталіа", "Бюлетень УВАН", "Славис-тика", серії українських і біографічних видань. С а-втором монументальної праці в ділянці українського мово-знавства: першого етимоло-гічного словника української мови, який знаходить дуже прихильний відгук у між-народних наукових кругах. Активний учасник міжна-родних наукових конгресів, на яких, як я мав часом на-году особисто бачити, репре-зентує українську науку.

Це він причинився до зор-ганізування У к райського Шекспірівського Товариства і Товариства Плекання Рід-

ної Мови у Західному Сві-ті, орган якого "Слово на Стороні" виходить за його редакцією. Проф. Рудниць-кий добре відомий на міжна-родному полі як вчений, бібліограф і як засновник наукових асоціацій.

У 1961 р. вийшла бібліо-графія його статей, рецен-зій, есеїв, студій і книжок, яка містить 750 заголовків. Досконого це число зросло до тисячі.

В останніх роках проф. Рудницький увійшов до кана-дської Королівської Комісії для Справ Демовності і культури, в якій займає спеціальну посаду відносно становлення української мови в цій країні.

На основі повищеного я маю найменшого сумніву, що проф. Яр. Рудницький вповні заслуговує на найви-щу українську нагороду в ділянці українознавства й літературної творчості, а саме на призначення йому Шевченківської Срібної Ме-далі з нагоди 35-ліття його наукової, літературної та пу-бліцистичної праці.

К. Віда

Канадська газета "Телеграм" пише про терпіння українців

Торонто. — В незалежно-му щоденнику "Телеграм", в числі з 15 серпня 1968 року опубліковано статтю синди-кованих колоністів Дагласа Фішера і Гаррі Гров під на-га. "Терпіння українців". Стаття розпочинається цита-тою з "конституції СССР", па-раграф 105, яким нібито за-безпечено совєтським гро-мадянами різні свободи. Ав-тори звертаються увагу і на параграф III, про відкриті суди в СССР і право підсу-дних на захист. Але відважні і точні аргументи українсько-го журналіста В. Чорновола розбивають всі ці совєтські параграфи, стверджуючи на-проти статті. Д. Фішер і Г. Гров. Як довготілі праці-ники пера з великим досві-дом, стверджують автентич-ність праці В. Чорновола, що вийшла тепер окремо у ви-давництві МекГроу - Гілл, зазначаючи, що і сам В. Чор-новол не заперечує комуніс-тичних позицій, лише дома-гається, щоб обіцяні "закон-ні" здійснювались на прак-

тиці. Далі "Телеграм" зна-йомить читачів із змістом ду-шок і доказів В. Чорновола, з його біографією, наводять багато цитат з його книжки, наголошуючи на таких міс-цях, які відомі про неза-кони арешти українських інтелектуалів в СССР, про їхні вимоги, про жахливі у-мови в таборах і тюрмах то-що. В кінці Д. Фішер і Г. Гров приходять до висновку, що праця й твердження В. Чорновола — це не голос якоїсь малої керівної групи в совєтській ієрархії, а голос широких прошарків украї-нського народу, зокрема ін-телегенції: "Влада застосовує тактику переслідування й у-тичків націоналістів чи етніч-них аспірацій, щоб послати страх на все населення", — пишуть автори статті, закін-чуючи що важливу інформа-цію такою думкою: "Якщо там є багато Чорноволів, го-тових на мучи, то з певністю можна передбачати програму Москви і ще більше, як до-тепер, поширення українсь-ких почуттів".

Продовжують "витягати язика" в туристів з-за океану

Київ. — Кагебіські "Віс-ті з України" далі інформу-ють, що більшість туристич-них груп із Канади запрошу-ють під кінець їх відвідин на "дружню розмову" в так званому Товаристві культур-них зв'язків з українцями за рубежом. Там їх вітають: ав-тор антипетлюрівських рома-нів Ю. Смолич, невіданий "ло-ет" і перебіжчик з Канади в СССР М. Тарнавський, пра-цівник КГБ О. Підска і ін. в кімнаті, де висять поруч ав-три портрети Т. Шевченка, в шапці й без шапки: фотогра-фус туристів С. Фьодоров... У туристів з "Українського ту-ру ч. 50" запитали: "Як на-род живе?" Турист Валіш відповів: "В порядку, наба-гато краще, як нам предста-влялося", турист Фред Опіс не відповів на не запи-тання, а розповів, що йому

сподобався курортний табір "Артек" над морем, а турист-ка Гелена Ліхота склала заяву, в якій не висловила своєї думки про побачен-ня з совєтської України: "У нас дома найвищої фасон — іхати до СССР. Я їхала сюди, щоб світу побачити, людей, а потім переказати іншим, і так побачила". Всі прикла-ди взято з "Вістей з Украї-ни" ч. 25 з червня. На за-кінчення "дружньої зустрічі" М. Тарнавський звернувся до туристів з дивним аргумен-том: "Звертаюся до вас, як до давніх знайомих. Адже побував майже у всіх містах Канади і можливо зустріча-вас на вулиці, в соборі. Пра-цював я десятки років в А-мериці, і раз у раз урядовці говорили мені, що я небажа-на людина, що я чужинець. А тут мені ніхто такого не каже".

ЗАКЛИК

Помер уже й похоронений на цвинтарі в Сатт Бавид Бруку бл. п. проф. Т. Па-сичник, який полишив нам велику працю, про яку зга-дує Комітет Української Пра-вославної Громади у Вукса-леті Р. Ай. Але постане це праця "Історія всевіт-ньої літератури", якою по-винні б зацікавитися нау-кові установи, як Українсь-ка Академія Наук і Науко-ве Товариство ім. Т. Шев-ченка. Як часто - густо чи-таємо про те, що комуністи вбивають українську мову, літературу, мордують моло-ді літературні сили, а на-мисл українській збірці на вільних землях З. С. Амери-ки й Канади тяжко видати

вікомні твори. Наші уста-нови часто видають великі гроші на маловартісні твори, а який твір як "Історія все-вітньої літератури" тяжко видати. Народ наш на Укра-їні не може нічого видати, бо комуністична Москва не попустила.

Тож нехай заклик-зверте-ння Української Правосла-вної Громади не стане "дл-ичем у пустині", а хай уви-чається успіхом. Цей заклик не одної громади, але всі-х українського поневоленого на-роду!

Тож збудуймо живий па-мятник великому правди-кові на ниві свого народу!

о. Петро Ковальчук
Нью Брітен, Конн.

Вітайте, випускники Рочестеру!

Випускники Рочестеру. На знімці стоять в першому ряді (зліва): Галина Білик, Ірина Хмільяр, Катерина Сохань, Христина Шутер, Христина Гаврилюк, Христина Юркія, Синтія Білишак, Олія Джус, Орися Твердохліб, Ірина Гулькевич, Ліда Вдовичин; в другому ряді (зліва): Роман Бадиский, Юрій Павлішко, Андрій Ганушевський, Ігор Загаченський, Олександр Білик, Тарас Митович, Євген Балчи.

16-го червня на рекламному майдані сучасного ресторану "Голден Ін" пишався напис англійською мовою: "Вітайте, українські випускники!". У просторій залі та в кулуарах ресторану свідомо гомоніла українська пісня та шоста і адоволення грало на молодих обличчях дівчат та юнаків. Це з 1968-го року випуск випускників середніх шкіл Рочестеру відбувався свій бенкет та бал, представлявся українській громаді та знайомився з її організаційною системою.

Організатором імпрези був Союз Українок Америки, відділ 47, ім. Лесі Українки. Ініціатори руховилися ідеєю зібрати всю українську молодь, що розпорошена по різних середніх школах, дати їй можливість познайомитися та наві'язати між собою дружбу, як теж причинитися до зближення двох генерацій. Широка громадська база організації Союзу Українок Америки, її понадпартійний та понадконфесійний характер давав гарну організаційну підтримку, в яку могли включитися теж інші організації, щоб зустріти молодих людей, які, повні ідеалізму та молодечого оптимізму, стартують у новий світ.

Управа Союзу Українок робила всі можливі старання, щоб бенкет та бал був величавою імпрезою для всіх українських випускників Рочестеру, однак на можливих 60 організовано скромне число 18. Причина цього являла в малій популярності, Батьки не добачають важливого і національного еле-

менту, що їм може дати така зустріч. Рочестерський бенкет випускників відкрила п-і Ірина Руснак, привітала отців, родичів випускників і гостей та попросила п-у Уляну Бадиску відіграти градаційний марш, при звуках якого на залі вмишували випускників. П. Марія Крамарчук, голова Відділу, представила їх мами за своєю молоді, яка дас всі дані піднести престіж українства в ЗСА та скріпнати наш національний потенціал. Беззаперечно віра, що вони збережуть вірність ідеалам служби Божої, народів та поневоленій Батьківщині.

Доповненням та пастерськими пригадками були промови о. шамбелана Миколи Бабака, пароха Укр. Кат. Церкви св. Йосафата та о. протосера Миколи Чернявського, пароха Укр. Прав. Церкви св. Покрови.

Від імені батьків шире слово на нову дорогу життя сказав інж. Роман Павлішко. Абитуриент Олександр Білик іменем випускників дякував Союзу Українок за влаштування імпрези, всім промовцям за побажання та ширі вказівки. Вислухавши знанням про Україну та романтичним захопленням її красою, запевнивши, що молодь покоління дозволить всіх зусиль, щоб дитинство сподівання батьків та української громади.

Тому, що О. Білик "у теж випускником відомої музичної школи Істмана, відграв на піанно "Нахитіт" Шумана. Приспівом відмітити, що три

випускники цього року закінчили матурою "Рідну Школу" громади, а п. І. Руснак удекорувала їх відзнаками та квітами.

Головну промову виголосила п-і Марія Крамарчук. Вона висловила признання для молоді за її досягнення та гордість української громади. Здобула собі загальне признання української громади Дітроїти.

Годиться підкреслити, що бенкет відбувся із збереженням давніх традицій українського весільного обряду, що надавало йому особливого, своєрідного колориту.

Той обряд почався вже день раніше, коли друзини стали готувати вінки для молодої пари. Наступного дня перед вінчанням молодята прийняли благословення від своїх батьків. Від родичів молоді благословляла теж п. Ольга Цибик, бабка молоді по матері та хресна мати молоді п. Люба Лущка. Цей зворушливий церемоніал закінчився відспіванням прийнятих пісень "Де згода в родині".

Церковний обряд вінчання відбувся в каплиці св. Володимира на лісовій поляні, серед чудової природи. Була чудова погода, коли молоді, серед чудової природи. Була чудова погода, коли молоді, серед чудової природи. Була чудова погода, коли молоді, серед чудової природи.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

ТРАДИЦІЙНЕ ВЕСІЛЛЯ НА СОЮЗІВЦІ

Кожне весілля це велика, радісна подія в житті молодят, їхніх родичів, приятелів, близьких. Весілля, які відбуваються серед нашої громади в країнах нового поселення, мають своє особливе значення.

Одне із таких весілля, що про нього не можна не згадати, відбулося 16-го червня на Союзівці. Того дня завітали Іван Шмерковський з Уляною Куниною. Молодий, син Адама і Софії Шмерковських із Ширлі, Лонг Айленд. Молода — дочка Миколи і Надії Куниних з Дітроїти. Іван Шмерковський — інженер архітектури, закінчив з відзнакою студії на архітектурному відділі флоридського університету. В нагороду за визначні успіхи в науці одержав стипендію на поїздку до Франції для доповнення студій, з чого скористався. Тепер він працює в одній із великих архітектурних фірм в Нью-Йорку. Уляна Кунина, молода, талановита учителька балету, закінчила балетні студії в Дітроїті і в Нью-Йорку. Від 1967 р. провадила свою балетну школу в Дітроїті. Як пластунка працювала теж у Пласті, де провадила курс народних танків. Здобула собі загальне признання української громади Дітроїти.

Годиться підкреслити, що весілля відбулося із збереженням давніх традицій українського весільного обряду, що надавало йому особливого, своєрідного колориту.

Той обряд почався вже день раніше, коли друзини стали готувати вінки для молодої пари. Наступного дня перед вінчанням молодята прийняли благословення від своїх батьків. Від родичів молоді благословляла теж п. Ольга Цибик, бабка молоді по матері та хресна мати молоді п. Люба Лущка. Цей зворушливий церемоніал закінчився відспіванням прийнятих пісень "Де згода в родині".

Церковний обряд вінчання відбувся в каплиці св. Володимира на лісовій поляні, серед чудової природи. Була чудова погода, коли молоді, серед чудової природи. Була чудова погода, коли молоді, серед чудової природи.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

Після Служби Божої відбулося прийняття до членства в Союзі Українок. Служба Божу відбулася в церкві св. Іоанна Хрестителя в Гемптрі-Дітроїті. Йому асистували о. Любомир Гузар, парох Керковому і Союзу. Службу Божу правили українською мовою. Переклад із церковно-слов'янської здійснив о. Ігumen Лотоцький. Співав хор, що хоч зложений на швидку руку, але мав у своїй складі добрих співаків, між ними мистця Юрія Богачевського, знаменито виконав своє завдання.

му вмілому веденню треба завдячити не тільки організації, але й значною мірою мистецький характер різних частин весільної дії.

Проведеною приватними отцями духовними молитвою започатковано весільну гостину. Найбільш урочистим акордом було відчитане на вступі благословення для молодої пари від Його Блаженства Кардинала Йосифа Сліпого. Благословення це одержано завдяки заходам п. Люби Лущкої, яка побувала в Канаді й брала участь у привітальних торжествах. Із цілої низки телеграм і письмових привітань, що наспіли, були відчитані тільки деякі, бо відчитання всіх забрало б надто багато часу.

До урочистої і разом веселої атмосфери гостини достроювались промови під умілним керуванням д-ра Кіналя, що й сам виявив чимало кистей у красномовстві.

Промовляли о. Ігumen Лотоцький та о. Гузар, які вказували на вагу тайни подружжя з погляду християнської моралі. Від т-ва Українських Лісників членом, якого є батько молодого, промовляв дотепно віршованою формою інж. Ю. Бачинський. Про рід Шмерковських подав цікаві відомості п. Степан Сенік, про рід Куниних згадав батько молодого. Присутні довідалися, що обидва походять із старих українських священницьких родів, що своїми коріннями сягають у сиву давнину.

Приспівом було слухати гіри побажання, що їх передавали для молодої пари від пластової станиці в Дітроїті ст. пл. Анна Богай.

Промовляли теж оба батьки молодят, висловлюючи свої почуття та дякуючи всім, що спричинилися до якнайкращого проведення цього родинного свята. Батько молодого дякував зокрема своїм сватам, як господарям такого зразкового весілля.

Відспівано багато молитов, але на відзначення заслуг, те, яке проспівав молодій парі маестро Юрій Богачевський. Це, мабуть, на стару київську мелодію, він співав колись перед Папою Іваном ХХІІІ під час свого перебування в Римі. Весільна забава, що прийшла на зміну офіційній частині, являла рух. Про відповідний настрій дала знаменитість оркестра Амор і п. Ігор Раковський, який своїм мелодійним голосом співав чудові пісні. Так щасливо склалось, що між присутніми було багато добрих співаків. До них слід зарахувати п. Олега Богачевського, що на озелені бажання виступив перед зібраними і за свій спів зібрав гучні оплески.

Гомін весільного гуляння не встигав до ранку. Жаль було покидати присміє товариство і цю закутину серед мальовничих гір.

Заранкований п. Ромою Богачевською танок із серпанком був заключною креацією цього барвистого весілля. У тому танку кожна із подружок по черзі відгала серпанком молоді і в ному танцювала зі своїм дружбаком. Це було передвістя майбутніх весілля.

Прийшли пора прощатися. Гості роз'їздилися. Декому стелився шлях у далеку Каліфорнію. Дехто залишився ще на Союзівці.

Добавити мабуть не залишається нічого. Хіба треба додати признання для молодят, що вибрали Союзівку як місце свого весілля. Вона для таких okazji справді добре підходить.

І. В.

ЛІКАР - ВИНАХІДНИК В. БОБЕЧКО ОДЕРЖАВ НАГОРОДУ

Торонто. — Відомий хірург дитячого шпиталю в Торонто, лікар - українців В. Бобечко винайшов засіб, щоб організм не відкидав новододаного переливного органу, особливо при переливанні крові між родичами.

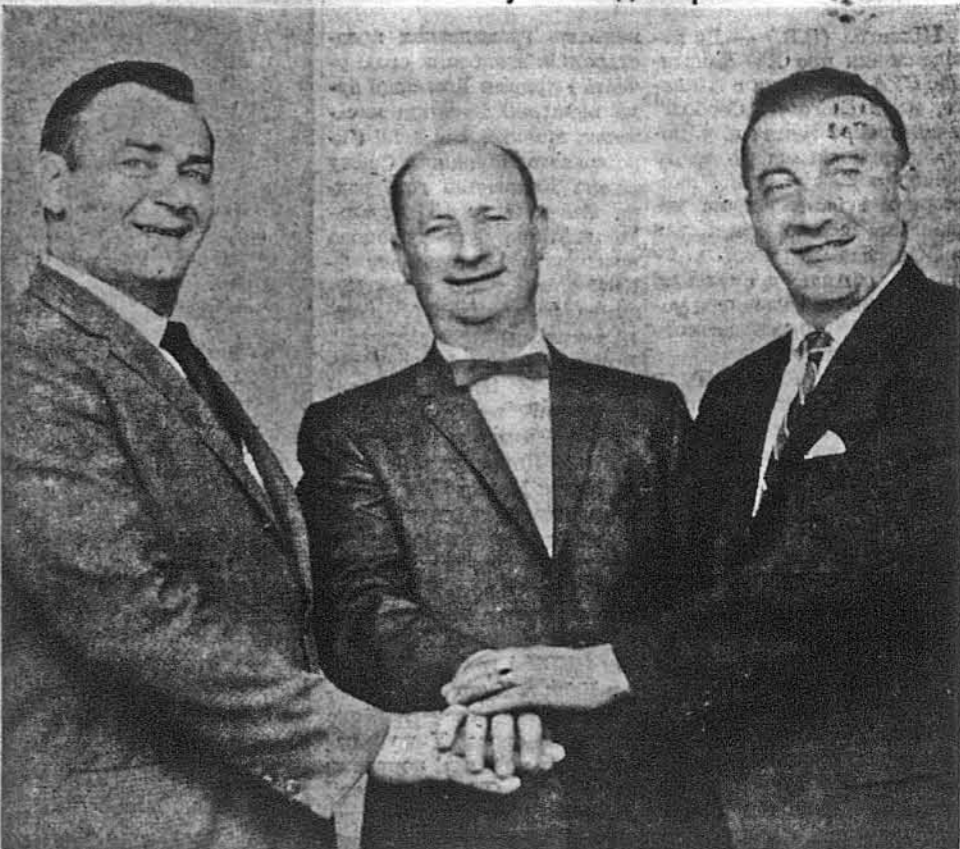
Торонтський Університет відзначив д-ра В. Бобечку нагородою Дж. Армстронга Пітерса за вагомий для медичної науки винахід.

Торонто. — Відомий хірург дитячого шпиталю в Торонто, лікар - українців В. Бобечко винайшов засіб, щоб організм не відкидав новододаного переливного органу, особливо при переливанні крові між родичами.

Торонтський Університет відзначив д-ра В. Бобечку нагородою Дж. Армстронга Пітерса за вагомий для медичної науки винахід.

Торонто. — Відомий хірург дитячого шпиталю в Торонто, лікар - українців В. Бобечко винайшов засіб, щоб організм не відкидав новододаного переливного органу, особливо при переливанні крові між родичами.

Воронять на другу сотню нових членів для Відділу УНСоюзу, ім. Олега Ольжича у Філадельфії

Будівничі Відділу Філадельфійського відділу УНСоюзу ім. О. Ольжича (зліва): Михайло Хомин, Ярослав Лебідь та Іван Одежинський.

Для трійки пп. Михайла Хомина, Ярослава Лебедя і Івана Одежинського — будівничих Відділу УНСоюзу ім. О. Ольжича, момент завершення взятого на себе зобов'язання — до кінця року зорганізувати 100 членів, та виконання його до трьох місяців, наповняє їх повним особистим задоволенням зі своєї так успішно проробленої праці для УНСоюзу.

Як вже було попередньо згадано в "Свободі", Відділ був заснований в міс. квітні ц. р. з ініціативи заступника секретаря відділу Михайла Хомина, головного радного і організатора Івана Одежинського та голови Відділу Ярослава Лебедя. Хрес-

тини цього Відділу відбулися 19 травня ц. р. у великій залі Горюханського Клубу у Філадельфії з участю заступника головного представника УНСоюзу інж. С. Куропаса який і був кумом Відділу, як також з участю численної групи членів Відділу та відомих суспільно - громадських діячів Філадельфії.

В часі хресних секретаря Відділу панна Анна Хомин заявила присутнім, що Управа Відділу зобов'язується зорганізувати до кінця цього року 100 членів. Як з цього бачимо, це взяте на себе зобов'язання Управа виконала далеко скорше, бо тільки впродовж трьох місяців, Заохочені таким успіхом організатори пп. Михайло Хомин, Ярослав Лебідь

показати письменницю найкращою вулицю з першою військовою головою квіткою і дзвонами тривоги, або найкоротшою в світі залізницею, що за 5 центів від особи переміщує туди й назад два до двох з половиною мільйонів людей річно, християнсько - жидівську божницю з написом "Ісусе світове світло", міст смерті або бодай ратуш в стилі інків, чудовий музичний інститут, музеї, інтересний психічний

СПОРТ

Регарус В. Сохан

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ ЗА ПЕРШОСТІ УСЦАК

В суботу і неділю, 24-го і 25-го серпня на Пластовій Оселі в Грейфтон біля Торонто відбулися Десяті Легкоатлетичні Змагання за Першості Української Спортової Централі Америки й Канади. Змагання в ряді конкурентів у групах чоловіків, жінок, юнаків і юначок почнуться в суботу, 24-го серпня вже о год. 10-й рані.

ТЕНІСОВІ ПЕРШОСТІ УСЦАК ВІДБУДУТЬСЯ ВЖЕ ЗА ТИЖЕННЯ НА СОЮЗІВЦІ

Цього тижня, вже тринадцяті, тенісові першості Української Спортової Централі Америки й Канади відбудуться на Союзівці вже за тиждень, в дні 31-го серпня та 1-го і 2-го вересня. Влаштує їх на доручення УСЦАК як і в попередніх роках. Карпатський Лещетарський Клуб з Нью-Йорку, а їхні господарем з завжди гостинна Союзівка, яка вже вилася готова до цього злиття української молоді. Гого-ві теж, тобто замовлені на випадок дощу, кріт тенісові корти в залах.

Хто здобуде в цьому році лаври першунів українців Америки й Канади та чаші Українського Народного Союзу, Союзівки, Свободи, Українського Тижневика, чашу ім. Івана Красника і чашу п-і Марії Душник? Передбачували невеликі, бо ще досі не знаємо, хто з минулорічних тенісистів візьме участь у змаганнях. Але вже знаємо, що в боротьбі за першість чоловіків відграс чи не рідкісну роль колишній першун УСЦАК Іван Дурбак, який вернувся зі служби в "Дядька Сема". Він загартований боями в В'єтнамі, тому й твердим суперником для наших сильних тенісистів з футбольною кондицією. Серед жінок готові ми на різні несподіванки, бо знову може котирись із наших тенісистів оженився з доброю тенісисткою і привезти нам "на біду" свою дружину по чемпіонаті чашу Союзівки. Серед юнацтва і ще молодших тенісистів чекатимемо на нові таланти, бо ж це наша будучність і тому їхні ряди мусять обов'язково поповнюватися новими майстрами ракетки.

Щоб мати огляд попередніх першостей тенісу УСЦАК, помістимо внизу таблиці першунів УСЦАК в попередніх конкурентів, як теж фотоминулорічних фіналістів.

ПЕРШУНИ ТЕНІСОВИХ ПЕРШОСТЕЙ УСЦАК ЗА 12 РОКІВ

Чоловіки, першун УСЦАК, які здобули чаші УНСОЮЗУ:

- 1956 — В. Стоянський
- 1957 — Ю. Годів
- 1958 — Ю. Король
- 1959 — Ю. Король
- 1960 — Ю. Король
- 1961 — В. Германський
- 1962 — Л. Воробкевич
- 1963 — Л. Воробкевич
- 1964 — Л. Воробкевич
- 1965 — І. Дурбак
- 1966 — І. Дурбак
- 1967 — Ю. Савчак

Жінки, першун УСЦАК, які здобули чаші Союзівки:

- 1956 — М. Душник
- 1957 — О. Дигдалевич
- 1958 — І. Стецик
- 1959 — І. Стецик
- 1960 — І. Стецик
- 1961 — Л. Друневич
- 1962 — І. Стецик
- 1963 — Л. Друневич
- 1964 — Л. Друневич
- 1966 — Л. Друневич
- 1967 — Ф. Король

Сеньйори, першун УСЦАК, які здобули чаші "Свободи":

- 1958 — Р. Ракочий
- 1959 — М. Венгрінович
- 1960 — В. Соколовський
- 1961 — В. Соколовський
- 1962 — К. Бен
- 1963 — В. Стоянський
- 1964 — К. Бен
- 1965 — В. Гук
- 1966 — В. Гук
- 1967 — В. Гук

Юнаки, першун УСЦАК, які здобули чаші "Українського Тижневика": від 1967 року для старших юнаків це Чаша ім. Івана Красника:

- 1959 — Р. Смал
- 1960 — мол. О. Лебедович
- стар. В. Сливка
- 1961 — мол. І. Дурбак
- стар. В. Сливка
- 1962 — А. Попель
- 1963 — Я. Тимків
- 1964 — В. Роговський
- 1965 — З. Ядків
- 1966 — Ю. Мінченко
- 1967 — стар. Л. Гнатів
- мол. Р. Ракочий
- хлопці Р. Мельник

Юначки, першун УСЦАК, які здобули чаші "Українського Тижневика":

- 1959 — Андрія Кейбіда
- 1960 — Андрія Кейбіда
- 1961 — Андрія Кейбіда
- 1963 — Андрія Кейбіда
- 1965 — Звенислава Ленець
- 1966 — Звенислава Ленець
- 1967 — Звенислава Ленець

Змагання, нагороджені за найкращу спортову постану Чашою Марії Душник:

- 1964 — І. Дурбак
- 1965 — Ю. Мінченко
- 1966 — В. Бурачківський
- 1967 — Р. Ракочий

ПЛАВАКИ ПЕРЕМОЖЦІ ПЕРШОСТЕЙ УСЦАК 1967

Минулорічні першості Української Спортової Централі Америки й Канади за плавання, які відбулися за традицією на басейні "Союзівки" вкінці тижня перед Святим Праці, були вже одинадцятими з черги першостями українців Америки й Канади. В минулому році у плаваннях змаганнях взяло участь рекордне число змагунів і змагунок. Відрадною явищем була численна участь у змаганнях наймолодших плаваців, хлопців і дівчат у віці 8-12 років у групі достроку та у віці 12-16 у групі юнаків. Зацікавленим вислідами і осягами останніх плавацьких першостей УСЦАК подасмо список першунів, які здобули медалі УНСОЮЗУ, та їхні осяги:

Чоловіки:

- 50 м довільним — Тома Рачинський, УСЦАК, 29.8
- 100 м довільним — Тома Рачинський, УСЦАК, 1:15.0
- 100 м грудним — Олег Коропий, УСЦАК, 1:41.5
- Гінці 4X50 довільним — УСЦАК, 2:07.0
- Гінці 4X50 змішним — УСЦАК, 2:34.0

Юнаки 12 — 16 р:

- 50 м довільним — Михайло Терпак, Союзівка, 33.1

Хлопці 8 — 12 р:

- 25 м довільним — Володимир Корнівко, ОДУМ, 15.7

Жінки:

- 50 м довільним — Станіслава Піля, УСЦАК, 43.4

Юначки 12 — 16 р:

- 50 м довільним — Дарія Терпак, Союзівка, 42.2

Дівчата 8 — 12 р:

- 25 м довільним — Христя Терпак, Союзівка, 18.8

Клубову першість УСЦАК на 1967 рік за загальне точкування здобув УСЦАК з Філадельфії і за цей осяг одержав мандрівну Чашу УНСОЮЗУ вже вдруге, бо і в

1966 році плаваки УСЦАК були переможцями в клубовому точкуванні.

В цьогорічних плавацьких першостях УСЦАК, вже 12-их, можна сподіватися ще більшого числа учасників, бо масмо вже цілий ряд клубів і товариств, які урухомили свої плавацькі ланки. Прибудуть напевно минулорічні переможці змагунів УСЦАК з Філадельфії, молодші плаваки "Чорноморської Січі" з Нью-Йорку, "Верховини" з Глен Спей, "Черника" з Дітройту, ОДУМ з Нью-Йорку, Пласту, СУМА, КЛК Вольфа, КЛК Нью-Йорк і "Союзівки", яка в минулому році заблестіла досягненнями плаваців рокини Терпаків з Вашингтону.

Зголошення до змагання прийматиме провід першостей над басейном Союзівки в суботу, 31-го серпня від години 2-го по полудні. Початок змагання визначений на 4-ту годину по полудні, а фінали мають відбутися в неділю, 1-го вересня. Цілий змаганнями, які і тенісовими першостями, які будуть проведені рівночасно із плавацькими, керуватимуть члени Карпатського Лещетарського Клубу з Нью-Йорку

Роб

"ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — "ЛАНСЕРС" 0:1 (Воковер)

Рочестер, 18 серпня — Цієї поразки зазнала "Ч. Січ" внаслідок непорозуміння, що заступало у поїзді дружини до Рочестеру, куди прибула тільки частина змагунів: Каздоба, Л. Вільчак, Вуленко, Лісевич, Донченко, менеджер Рудзінський і його заступник Гребінка. Планований візит літаком "Істери" з Нью-Йорку мав відбутися о год. 6:30 рані, однак літак цей вилетів з Нью-Йорку (Літвардія) ошійно о год. 1:45 по полудні.

Таким чином в дорозі і дома залишилися: Силико, Чижович, В. Вільчак, Лісевич, Касіаненко, Луцький і Німечинський. В такому стані літві змагання не могли відбутися, тому виграли їх воковером господарі. Замість літві змагання відбули товаришеску гру, до якої зложено на швидко "збірну" Нью-Йорк — Рочестер. Зустріч закінчилася перемогою "Лансерс" 6:1. Після змагання місцевий УАСТ Рочестер влаштував для нью-йоркських гостей щире прийняття та подбав про їх транспорт з літвіниці і назад.

О. Твардовський

СОЮЗОВІ ВСІ БЕЗ ВИНАТКУ ЗУСТРІЧАЮМОСЯ З ЧЛЕНАМИ ЕКЗКУТУВУ УНСОЮЗУ НА ОКОЖНИХ ЗБОРАХ. НЕХАЙ НА НИХ НЕ ЗАБРАКНЕ НІКОГО З ВАС!

КОНКУРС НА ВІДЗНАКУ СВУР

СОЮЗ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНСЬКОГО РЕЗИСТАНСУ звертається з проханням до всіх Українських Мистців, взяти участь в конкурсі для виготовлення прокту нашої організаційної відзнаки.

1. СИМВОЛІКА ВІДЗНАКИ: Ідейний зміст доби революційно-повстанської визвольної боротьби українського народу, періоду 2-ої Світової Війни.
2. Крім змісту та ефективного вигляду, відзнака повинна відповідати вимогам технічного виконання і практичного примінення, в двох розмірах.
3. Прокти відзнак, прийняються до 25-го жовтня 1968 року.
4. Оцінку всіх прокстів, проведе журі з запрошених мистців.
5. ВИЗНАЧЕНІ НАГОРОДИ:

- за I проєкт, прийнятий в контексті 150 доларів
- II проєкт, прийнятий в контексті 100 доларів
- III проєкт, прийнятий в контексті 50 доларів

ГОЛОВНА КОМАНДА СВУР

Наша адреса:

UKRAINIAN RESISTANCE VETERANS ASSOC.

P. O. Box 303, Yonkers, New York 10702

З минулорічних тенісових першостей УСЦАК на Союзівці

Першун УСЦАК групи чоловіків Юрій Савчак одержує з рук головної касира УНСОЮЗУ Івана Коковельського Чашу УНС

Звенислав Ленець складає на початку змагання прищеплення в імені всіх учасників та провідників тенісових змагань ім. Богдан Рак

Фіналісти групи сеньйорів — першун Володимир Гук, здобув Чашу "Свободи", і Борис Кучинський.

Першун жінок УСЦАК Філі Король в товаристві Володимира Каса, управителя Союзівки, який вручив їй Чашу Союзівки, і ім. Ярослава Рубля, голови Карпатського Лещетарського Клубу, якого члени переводять змагання на Союзівці з доручення УСЦАК

Фіналісти групи юначок — Марія Павлічка і першун Звенислава Ленець, яка здобула Чашу "Українського Тижневика"

Фіналісти молодших юнаків — Андрій Новицький і Роман Ракочий, переможці, які здобули Чашу "Українського Тижневика"

Роман Ракочий, який здобув за найкращу спортову постану Чашу п-і Марії Душник і фундаторка цієї Чаші Марія Душник, заст. гол. представника УНСОЮЗУ

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ЗТД ЗАКАРПАТСЬКИХ УКРАЇНЦІВ ПЕРЕНЕСЕНО НА 9 І 10 Листопада

Торонто. — Ювілейний ЗТД Закарпатських українців, який мав відбутися 31 серпня і 1-го вересня 1968 року, переноситься на 9 і 10 листопада 1968 р., — інформують Підготовчий Комітет. До цього спричинився поштовий страйк у Канаді, який перервав усякий зв'язок Підготовчого Комітету із закарпатськими українцями в ЗСА і взагалі поза Канадою. ЗТД відбудеться в Торонті 9 і 10 листопада 1968 р. з тією ж самою програмою, що була подана до відому а першому комунікату.

Вивчатимуть в 1968-69 шкільному році українську мову в нижчих класах, а саме в таких округах — дивізіях: дивізія перша в Вінніпегу школи Сислер Гай дивізія ч. 9 в школі Рівер Іст дивізія Елліс ч. 13 в школі Гвайтмайт дивізія Бавндері ч. 16 Сондвін і Байта; дивізія Евергрін ч. 16 Арбор і Гімлі; дивізія Інтерплентон ч. 36 Роллін; дивізія Пеллей Трейл ч. 37 Оксфорд; дивізія Мінідоса ч. 39 Еріксон і Сенті Лейк. В Арбор і Гімлі навчання перебачається у 8-й класі. Тепер — слово за батьками.

МАНДРІВНИЙ ТАБІР СЗМ "КРИЛАТИ"

Торонто. — На чолі з командантом мандрівного табору "Крилати", В. Окіпнюком, 150 старших суїмців, дружинників і сеньйорів СЗМ Канади відбули тринадцяту мандрівку по країні — від Торонто через Центральну і Зах. Канаду до Скелестих Гір. З допомогою Осеренду СЗМ в Калгарі відбулось одностижневе таборування в Скелестих Горах. Під час мандрівки в багатьох місцевостях суїмці відвідали українські церкви, центральні культурні установи, мали пресові конференції. У Вінніпезі таборники поклали вінок перед пам'ятником Т. Шевченкові. В Оттаві подакували офіційним чинником за матеріальну допомогу в проведенні табору та мали зустріч із діючим тогочасним президентом Пол Мартіном.

"ДЕЛІ НІОЗ" СПРОСТОВУЄ...

У ньюйоркському популярному щоденнику "Делі Ніоз" появилася в "Листах до редакції" короткий лист-спростування пані Оксани Кузичин, яка стверджує помилку тієї газети, що подала була, що Верховний Архієпископ Кардинал Йосиф Сліпий промовляв перед своїм відлетом до Боготи "просіть мене, а не просіть мене". Насправді він промовляв "своєю рідною українською мовою". Цю вістку подано під заголовком "Помилка газети".

ПАМ'ЯТКОВА КНИГА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Шикаго. — З нагоди відбуття 15-ої Конвенції Союзу Українок Америки, вишла "Пам'яткова Книга СУА", на 150 стор. Крім різних привітань і програм, він опубліковані три статті: "Музей народної творчості" С. Пушкарєвої, "Події і зміни" ред. Л. Бурачківської та "До програми СУА" І. Рожанківської. Книжка вийшла в друкарні В-ва М. Денисюка.

ПОШИРЮЄТЬСЯ ВІВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ НА МАНІТОБІ

Вінніпег. — Українські батьки мають якнайповніше скористатися з нагоди й послати своїх дітей до шкіл, де "помилка газети".

З правдивим жалем повідомляємо, що 16-го серпня в м. в Дітроїт помер Лицар Ордену Залізного Хреста, Генерал-хорунжий Армії УНР

сл. п. ДМИТРО ЖУПІНАС

довільний оцінку і добродій Українських Вояків Іспадів.

ПОРЯДОК ПОХОРОНІВ: ПОНАХИДІ відбудуться в четвер, 22-го і в п'ятницю, 23-го серпня в похоронному домі Буган при вул. Комюр о год. 7-й вечора. В суботу, 24-го серпня в м. о год. 9-й рані Заупокойна Служба Божа у церкві св. Покрови, по відправі перенесення до Банди Бруку, Н. Діа, де 26-го серпня в м. в церкві св. Андрія буде відправлена Служба Божа.

Прощемо Побратимів взяти участь в похоронах.

Суспільна Служба Комбатантів

"КОВБАСНЮК АГЕНЦІЯ"

Засновано 1920 р. Тел.: AL 4-8779; AL 4-8717
НОТАРІАЛЬНЕ БЮРО
286 E. 10th Street New York, N.Y. 10009

- БІЛЕТИ НА КОРАБЛІ І ЛІТАКИ ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ;
- ВСЯКІ ІМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ;
- ВСІ РОДИ ЗАВЕЗІЩЕННЯ;
- ПОСЕРЕДНИЦТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ;
- ПАСПОРТИ ДО ВСІХ КРАЇН ЄВРОПИ І АЗІ;
- МІЖНАРОДНІ ПОШТОВІ ПЕРЕКАЗИ.

Віра КОВБАСНЮК-ШУМЕНКО Анетт ШУМЕНКО
ВІДКРИТО: в КОЖНИЙ ДЕНЬ ВІД 9:30 — 6:30 веч.
в ПОНЕДІЛОК — 9:30 до 7:00 веч.
в СУБОТУ — ЗАКРИТО.

УКРАЇНСЬКА МИСТЕЦЬКА ГАЛЕРІЯ ТЕТЯНИ І ВОЛОДИМИРА БОГАЧЕВСЬКИХ "NOVA GALLERY"

194 Tinker St., Woodstock, N.Y.
на шл. 312, прибіл. 1/2 милі від центру в півр. до Філіцї

Нью Йорк і околиця! ПРИЙМЕМО ПОСТІЙНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ на місто й стейт Нью Йорк

НА ДУЖЕ КОРИСНИХ УМОВАХ. ЗАБЕЗПЕЧЕНА МІНІМАЛЬНА ПЛАТНЯ. СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ПЕНСІЙНИЙ ФОНД, ВАКАЦІЙ ПЕРШЕНСТВО МАЮТЬ ПРОФЕСІЙНІ АСЕКУРАЦІЙНІ СПЕЦІАЛІСТИ. ІНШИХ — ПЕРЕВИШКОЛИМО.

Зголошуватися листовно або телефонічно.

Український Народний Союз
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

Телефони:
з Нью Йорку ВА 7-5337 з Нью Джерсі НЕ 5-8740

ВЖЕ ПОЯВИЛАСЯ В ПРОДАЖУ велика праця д-ра ЛУКИ ЛУЦІВА ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІАЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Праця охоплює цілість життя, діяльності і творчості Івана Франка, починаючи від його дитячих і юнацьких літ аж по останні роки поета. Біографію і творчість розглядає автор на основі поетових творів і висловів самого Івана Франка. Автор наводить їх думки і погляди окремими фрагментами до революційних і післяреволюційних, як також сучасних підсвідомості. Шість повних сторінок друку обіймає реєстр даної і сучасної літератури про Івана Франка, яку використав автор.

Книжка повинна бути в кожній українській хаті.

654 сторін друку. Тверда оправа. Ціна \$9.50.

Замовлення і належність слати:

"SVOBODA", 81-83 Grand Street (P.O.Box 346), JERSEY CITY, N.J. 07303

Ділямося сумною вісткою з Рідного і Пристеллями, що 14-го серпня 1968 року відійшов у Вічність по довгий і тяжкій недугі наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУШКО

о. АНТОНІН АНДРІЙ УЛЯНИЦЬКИЙ

запомянутий Найвизначнішим Тайнами.

Покійний прожив 86 літ, був незвичайно доброї і шедрої вдачі. Спровадив 12 роки і 3-ох самітих зі експатриями в Німеччині і поміг їм по своїй змозі прийти до нормального життя.

Похований був з нової катедрі Непорочного Зачаття Пр. Діви Марії при Френ-еллі вулиці на центар у Факс Чейс у Філадельфії.

Прощемо про молитви.

Горем опечалені:

дружина — СТЕФАНІЯ з СІМІНОВИЧІВ

сестри — д-р РОМАН УЛЯНИЦЬКИЙ (ULANE)

дочка — ЛІДА, ДАРІЯ І СЛАВА та

внук — РОМАН ГРИГОРІЙ МЕРРИТ

